

▼B**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES)
Nr. 347/2013****(2013. gada 17. aprīlis),****ar ko nosaka Eiropas energoinfrastruktūras pamatnostādnes un atceļ Lēmumu Nr. 1364/2006/EK, groza Regulu (EK) Nr. 713/2009, Regulu (EK) Nr. 714/2009 un Regulu (EK) Nr. 715/2009****(Dokuments attiecas uz EEZ)****I NODAĻA****VISPĀRĪGI NOTEIKUMI***1. pants***Priekšmets un darbības joma**

1. Ar šo regulu nosaka pamatnostādnes I pielikumā minēto Eiropas energoinfrastruktūras prioritāro koridoru un jomu savlaicīgai attīstībai un sadarbībai (“energoinfrastruktūras prioritārie koridori un jomas”).

2. Šī regula jo īpaši:

- a) attiecas uz tādu kopīgu interešu projektu apzināšanu, kuri vajadzīgi, lai īstenotu prioritāros koridorus un jomas, kas ietilpst kādā no II pielikumā noteiktajām energoinfrastruktūras kategorijām – elektroenerģija, gāze, nafta un oglekļa dioksīds (“energoinfrastruktūras kategorijas”);
- b) sekmē kopīgu interešu projektu savlaicīgu īstenošanu, racionalizējot, ciešāk koordinējot un paātrinot atļauju piešķiršanas procesus un palielinot sabiedrības līdzdalību;
- c) paredz noteikumus un norādes izmaksu pārrobežu sadalei un ar risku saistītiem stimuliem attiecībā uz kopīgu interešu projektiem;
- d) paredz nosacījumus, ar kādiem kopīgu interešu projekti ir atbilstīgi Savienības finansiālās palīdzības saņemšanai.

*2. pants***Definīcijas**

Papildus Direktīvās 2009/28/EK, 2009/72/EK un 2009/73/EK un Regulās (EK) Nr. 713/2009, (EK) Nr. 714/2009 un (EK) Nr. 715/2009 paredzētajām definīcijām šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “energoinfrastruktūra” ir jebkāds materiāls aprīkojums vai objekts, kas ietilpst kādā no energoinfrastruktūras kategorijām un kas atrodas Savienībā vai savieno Savienību ar vienu vai vairākām trešām valstīm;

▼B

- 2) “visaptverošs lēmums” ir lēmums vai lēmumu kopums, kuru pieņem dalībvalsts iestāde vai iestādes, kas nav tiesu iestādes, un kurā noteikts, vai projekta virzītājam piešķirt vai atteikt atļauju būvēt energoinfrastruktūru, lai realizētu projektu, neskarot lēmumus, kuri administratīvā kārtā pieņemti pārsūdzības procedūrā;
- 3) “projekts” ir viena vai vairākas līnijas, cauruļvadi, objekti, aprīkojums vai iekārtas, kas ietilpst kādā no energoinfrastruktūras kategorijām;
- 4) “kopīgu interešu projekts” ir projekts, kas nepieciešams, lai īstenotu I pielikumā noteiktos energoinfrastruktūras prioritāros koridorus un jomas, un kas ir iekļauts 3. pantā minētajā Savienības kopīgu interešu projektu sarakstā;
- 5) “energoinfrastruktūras nepietiekamība” ir fiziskās plūsmas ierobežojums energosistēmā, ko rada nepietiekama pārvades spēja, kura *inter alia* nozīmē infrastruktūras trūkumu;
- 6) “projekta virzītājs” ir viens no šādiem:
 - a) PSO, sadales sistēmas operators vai cits operators vai ieguldītājs, kas realizē kopīgu interešu projektu;
 - b) ja ir vairāki PSO, sadales sistēmu operatori, citi operatori, ieguldītāji vai jebkāda to grupa – struktūra, kas ir juridiska persona saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem, kura izveidota ar līgumisku vienošanos starp tiem un kurai ir spēja uzņemties juridiskas un finansiālas saistības līgumiskās vienošanās pušu vārdā;
- 7) “viedais tīkls” ir elektroenerģijas tīkls, kas var izmaksu ziņā efektīvā veidā integrēt visu ar to saistīto lietotāju, tostarp ražotāju, patērētāju un to, kas gan ražo, gan patērē, rīcību un darbības, lai nodrošinātu ekonomiski efektīvu un ilgtspējīgu energosistēmu ar maziem zudumiem un augstu kvalitātes, apgādes drošības un drošuma līmeni;
- 8) “darbi” ir komponenšu, sistēmu un pakalpojumu, tostarp programmatūras, iegāde, piegāde un ieviešana, kā arī izstrādes, būvniecības un uzstādīšanas darbi saistībā ar projektu, iekārtu pieņemšana un projekta sākšana;
- 9) “pētījumi” ir darbības, kas nepieciešamas, lai sagatavotu projekta īstenošanu, piemēram, sagatavošanās, priekšizpētes, novērtējuma, testēšanas un validācijas pētījumi, tostarp programmatūras, un citi tehniskā atbalsta pasākumi, tostarp priekšdarbi ar mērķi definēt un izstrādāt projektu un pieņemt lēmumu par tā finansēšanu, piemēram, izpētes darbi attiecīgajās vietās un finansējuma paketes sagatavošana;

▼B

- 10) “valsts regulatīvā iestāde” ir valsts regulatīvā iestāde, kas norīkota atbilstīgi Direktīvas 2009/72/EK 35. panta 1. punktam vai Direktīvas 2009/73/EK 39. panta 1. punktam;
- 11) “nodošana ekspluatācijā” ir projekta darbības sākšanas process pēc tā būvniecības pabeigšanas.

II NODAĻA

KOPĪGU INTEREŠU PROJEKTI

3. pants

Savienības kopīgu interešu projektu saraksts

1. Ar šo regulu nosaka divpadsmit reģionālās grupas (“grupas”), kā noteikts III pielikuma 1. punktā. Katras grupas dalība ir balstīta uz katru prioritāro koridoru un jomu un to attiecīgo ģeogrāfisko pārklājumu, kā noteikts I pielikumā. Lēmumu pieņemšanas pilnvaras grupās ir tikai dalībvalstīm un Komisijai, kuras šajā nolūkā dēvē par grupu lēmējstruktūru.
2. Katra grupa pieņem savu reglamentu, ņemot vērā III pielikumā izklāstītos noteikumus.
3. Katras grupas lēmējstruktūra pieņem ierosināto kopīgu interešu projektu reģionālo sarakstu, kas sagatavots saskaņā ar III pielikuma 2. punktā izklāstīto procesu, atbilstīgi katra projekta sniegumam energoinfrastruktūras prioritāro koridoru un jomu īstenošanā un atbilstīgi tam, kā tie izpilda 4. pantā noteiktos kritērijus.

Kad grupa gatavo reģionālo sarakstu:

- a) katram atsevišķam kopīgu interešu projekta priekšlikumam ir vajadzīgs to dalībvalstu apstiprinājums, uz kuru teritoriju šis projekts attiecas; ja dalībvalsts nolemj apstiprinājumu nesniegt, tā attiecīgajai grupai iesniedz sava lēmuma pamatojumu;
- b) tā ņem vērā Komisijas ieteikumu, kura mērķis ir nodrošināt, ka kopīgu interešu projektu kopējais skaits ir pārvaldāms.

4. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 16. pantu, lai izveidotu Savienības kopīgu interešu projektu sarakstu (“Savienības saraksts”), ņemot vērā LESD 172. panta otro daļu. Savienības sarakstu pievieno šai regulai kā pielikumu.

Īstenojot savas pilnvaras, Komisija nodrošina, ka Savienības sarakstu izveido ik pēc diviem gadiem, pamatojoties uz reģionālajiem sarakstiem, ko pieņēmušas grupu lēmējstruktūras, kā noteikts III pielikuma 1. punkta 2. apakšpunktā, ievērojot procedūru, kas noteikta šā panta 3. punktā.

Pirmo Savienības sarakstu pieņem līdz 2013. gada 30. septembrim.

▼B

5. Kad Komisija, pamatojoties uz reģionālajiem sarakstiem, pieņem Savienības sarakstu, tā:

- a) nodrošina, ka tiek iekļauti tikai tie projekti, kas atbilst 4. pantā minētajiem kritērijiem;
- b) nodrošina pārreģionālo konsekvenci, ņemot vērā Aģentūras atzinumu, kā minēts III pielikuma 2. punkta 12. apakšpunktā;
- c) ņem vērā visus dalībvalstu atzinumus, kā minēts III pielikuma 2. punkta 9. apakšpunktā; un
- d) cenšas nodrošināt, lai Savienības sarakstā iekļauto kopīgu interešu projektu kopējais skaits ir pārvaldāms.

6. Kopīgu interešu projekti, kas, ievērojot šā panta 4. punktu, ir iekļauti Savienības sarakstā, attiecīgā gadījumā kļūst par attiecīgo reģionālo ieguldījumu plānu daļu saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 714/2009 un (EK) Nr. 715/2009 12. pantu un par attiecīgā valsts tīkla desmit gadu attīstības plāna daļu saskaņā ar Direktīvu 2009/72/EK un 2009/73/EK 22. pantu, un par citu attiecīgo valsts infrastruktūras plānu daļu. Minētajiem projektiem piešķir augstāko iespējamo prioritāti katrā no minētajiem plāniem.

4. pants

Kopīgu interešu projektu kritēriji

1. Kopīgu interešu projekti atbilst šādiem vispārīgiem kritērijiem:
 - a) projekts ir nepieciešams vismaz vienam no energoinfrastruktūras prioritārajiem koridoriem un jomām;
 - b) iespējamie kopējie projekta ieguvumi, kas izvērtēti saskaņā ar attiecīgajiem 2. punktā noteiktajiem specifiskajiem kritērijiem, pārsniedz tā izmaksas, tostarp ilgākā termiņā; un
 - c) projekts atbilst jebkuram no šādiem kritērijiem:
 - i) iesaista vismaz divas dalībvalstis, tieši šķērsojot divu vai vairāku dalībvalstu robežu;
 - ii) atrodas vienas dalībvalsts teritorijā, un tam ir ievērojama pārrobežu ietekme, kā izklāstīts IV pielikuma 1. punktā;
 - iii) šķērso vismaz vienas dalībvalsts un Eiropa Ekonomikas zonas valsts robežu.
2. Kopīgu interešu projektiem, kas ietilpst specifiskās energoinfrastruktūras kategorijās, piemēro šādus specifiskus kritērijus:
 - a) attiecībā uz elektroenerģijas pārvades un uzglabāšanas projektiem, kas ietilpst kādā no II pielikuma 1. punkta a) līdz d) apakšpunktā noteiktajām energoinfrastruktūras kategorijām, projektam ir būtiski jāsekmē vismaz viens no šādiem specifiskajiem kritērijiem:
 - i) tirgus integrācija, *inter alia* novēršot vismaz vienas dalībvalsts izolāciju un samazinot energoinfrastruktūras nepietiekamību; konkurence un sistēmas elastība;

▼ B

- ii) ilgtspējība, *inter alia* integrējot atjaunojamus energoresursus tīklā un pārvadot atjaunojamo energoresursu ražošanu uz lielākajiem patēriņa centriem un uzglabāšanas krātuvēm;
 - iii) apgādes drošība, *inter alia* nodrošinot sadarbību, piemērotus savienojumus un drošu un uzticamu sistēmas darbību;
- b) attiecībā uz gāzes projektiem, kas ietilpst kādā no II pielikuma 2. punktā noteiktajām energoinfrastruktūras kategorijām, projektam ir būtiski jāsekmē vismaz viens no šādiem specifiskajiem kritērijiem:
- i) tirgus integrācija, *inter alia* novēršot vismaz vienas dalībvalsts izolāciju un samazinot energoinfrastruktūras nepietiekamību; sadarbība un sistēmas elastība;
 - ii) apgādes drošība, *inter alia* izmantojot piemērotus savienojumus un apgādes avotu, apgādes partneru un maršrutu diversifikāciju;
 - iii) konkurence, *inter alia* izmantojot apgādes avotu, apgādes partneru un maršrutu diversifikāciju;
 - iv) ilgtspējība, *inter alia* samazinot emisijas, atbalstot nepastāvīgu atjaunojamo energoresursu ražošanu un uzlabojot no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas gāzes izmantošanu;
- c) attiecībā uz elektroenerģijas viedo tīklu projektiem, kas ietilpst kādā no II pielikuma 1. punkta e) apakšpunktā noteiktajām energoinfrastruktūras kategorijām, projektam ir būtiski jāsekmē visi šādi specifiski kritēriji:
- i) tīkla lietotāju integrācija un iesaistīšanās saistībā ar jaunām tehniskām prasībām attiecībā uz to elektroenerģijas piedāvājumu un pieprasījumu;
 - ii) elektroenerģijas pārvades un sadales efektivitāte un sadarbība tīkla ikdienas ekspluatācijā;
 - iii) tīkla drošība, sistēmu kontrole un apgādes kvalitāte;
 - iv) optimizēta plānošana attiecībā uz izmaksu ziņā lietderīgiem ieguldījumiem tīklos nākotnē;
 - v) tirgus darbība un pakalpojumi klientiem;
 - vi) lietotāju iesaistīšana sava energopatēriņa pārvaldībā;
- d) attiecībā uz naftas transportēšanas projektiem, kas ietilpst kādā no II pielikuma 3. punktā noteiktajām energoinfrastruktūras kategorijām, projektam ir būtiski jāsekmē visi šādi specifiski kritēriji:
- i) apgādes drošība, samazinot atkarību no viena apgādes avota vai maršruta;
 - ii) efektīva un ilgtspējīga resursu izmantošana, mazinot vides riskus;
 - iii) sadarbība;

▼B

- e) attiecībā uz oglekļa dioksīda transportēšanas projektiem, kas ietilpst kādā no II pielikuma 4. punktā noteiktajām energoinfrastruktūras kategorijām, projektam ir būtiski jāsekmē visi šādi specifiski kritēriji:
- i) oglekļa dioksīda emisiju novēršana, vienlaikus saglabājot enerģoapgādes drošību;
 - ii) oglekļa dioksīda transportēšanas noturības un drošības palielināšana;
 - iii) efektīva resursu izmantošana, nodrošinot pieslēgumu vairākiem oglekļa dioksīda avotiem un uzglabāšanas krātuvēm, izmantojot kopīgu infrastruktūru un samazinot vides noslodzi un riskus.

3. Attiecībā uz projektiem, kas ietilpst II pielikuma 1. līdz 3. punktā noteiktajās energoinfrastruktūras kategorijās, šajā pantā uzskaitītos kritērijus izvērtē saskaņā ar IV pielikuma 2. līdz 5. punktā noteiktajiem rādītājiem.

4. Lai veicinātu visu to projektu izvērtēšanu, kas varētu būt atbilstīgi kopīgu interešu projektu statusam un ko varētu iekļaut reģionālajā sarakstā, katra grupa pārredzamā un objektīvā veidā izvērtē katra projekta sniegumu tā paša prioritārā koridora vai jomas īstenošanā. Katra grupa nosaka savu izvērtēšanas metodi, pamatojoties uz kopējo sniegumu attiecībā uz 2. punktā minētajiem kritērijiem; balstoties uz šo izvērtējumu, grupa iekšējai lietošanai izveido projektu prioritāro secību. Ne reģionālo, ne Savienības sarakstu nekārto prioritārā secībā, kā arī prioritāro secību neizmanto nekādiem turpmākiem nolūkiem, izņemot – kā aprakstīts III pielikuma 2. punkta 14. apakšpunktā.

Izvērtējot projektus, katra grupa turklāt pienācīgi ņem vērā:

- a) cik steidzams ir katrs ierosinātais projekts, lai sasniegtu Savienības enerģētikas politikas mērķus – tirgus integrāciju, *inter alia* novēršot vismaz vienas dalībvalsts izolāciju, un konkurenci, ilgtspējību un apgādes drošību;
- b) cik daudzas dalībvalstis katrs projekts ietekmē, vienlaikus nodrošinot vienlīdzīgas iespējas projektiem, kas attiecas uz perifērām dalībvalstīm;
- c) kāds ir katra projekta sniegums attiecībā uz teritoriālo kohēziju; un
- d) kādā mērā projekts ir komplementārs ar citiem ierosinātajiem projektiem.

Attiecībā uz “viedo tīklu” projektiem, kas ietilpst II pielikuma 1. punkta e) apakšpunktā noteiktajā energoinfrastruktūras kategorijā, prioritārā secībā sakārto tos projektus, kas vienlaikus ietekmē vienas un tās pašas divas dalībvalstis, un pienācīgi ņem vērā arī projekta skarto lietoāju skaitu, gada energopatēriņu un no nepārvadāmiem resursiem saražotas enerģijas īpatsvaru teritorijā, kur atrodas šie lietotāji.

5. pants

Īstenošana un uzraudzība

1. Projekta virzītāji kopīgu interešu projektiem izstrādā īstenošanas plānu, kurā iekļauj grafiku visām šādām darbībām:

- a) priekšizpētei un projektēšanas pētījumam;

▼ B

- b) valsts regulatīvās iestādes vai jebkādas citas attiecīgās iestādes apstiprinājumam;
- c) būvniecībai un nodošanai ekspluatācijā;
- d) atļauju piešķiršanas procesa grafikam, kas minēts 10. panta 4. punkta b) apakšpunktā.

2. PSO, sadales sistēmu operatori un citi operatori savā starpā sadarbojas, lai veicinātu kopīgu interešu projektu izstrādi savā jomā.

3. Aģentūra un attiecīgās grupas uzrauga kopīgu interešu projektu īstenošanā gūtās sekmes un vajadzības gadījumā sniedz ieteikumus, lai veicinātu kopīgu interešu projektu īstenošanu. Grupas var pieprasīt papildu informāciju, ko sniedz saskaņā ar 4., 5. un 6. punktu, sasaukt sanāksmes ar attiecīgajām personām un uzaicināt Komisiju pārbaudīt uz vietas sniegto informāciju.

4. Līdz 31. martam katru gadu, kas seko gadam, kurā saskaņā ar 3. pantu kopīgu interešu projekts ir iekļauts Savienības sarakstā, projekta virzītāji iesniedz gada ziņojumu 8. pantā minētajai kompetentajai iestādei vai Aģentūrai par katru projektu, kas ietilpst II pielikuma 1. un 2. punktā noteiktajās kategorijās, vai attiecīgajai grupai par katru projektu, kas ietilpst II pielikuma 3. un 4. punktā noteiktajās kategorijās. Minētajā ziņojumā sīki izklāsta:

- a) kādas sekmes gūtas projekta izstrādē, būvniecībā un nodošanā ekspluatācijā, jo īpaši attiecībā uz atļauju piešķiršanas un apspriežu procedūrām;
- b) attiecīgā gadījumā – vai ir kavēšanās salīdzinājumā ar īstenošanas plānu, šādas kavēšanās iemeslus un citas sastaptās grūtības;
- c) attiecīgā gadījumā – pārskatītu plānu ar mērķi novērst kavēšanos.

5. Trīs mēnešos no šā panta 4. punktā minēto gada ziņojumu saņemšanas Aģentūra grupām iesniedz konsolidētu ziņojumu par kopīgu interešu projektiem, kas ietilpst II pielikuma 1. un 2. punktā noteiktajās kategorijās, kurā novērtētas gūtās sekmes, un vajadzības gadījumā sniedz ieteikumus par to, kā panākt iekavēto un pārvarēt sastaptās grūtības. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 713/2009 6. panta 8. un 9. punktu minētajā konsolidētajā ziņojumā novērtē arī to, vai tiek konsekventi īstenoti Savienības tīklu attīstības plāni attiecībā uz energoinfrastruktūras prioritārajiem koridoriem un jomām.

6. Katru gadu 8. pantā minētās kompetentās iestādes ziņo attiecīgajai grupai par to attiecīgajā teritorijā esošo kopīgu interešu projektu īstenošanā gūtajām sekmēm un – atbilstīgā gadījumā – īstenošanas kavēšanos saistībā ar atļauju piešķiršanas procesiem, kā arī par šādas kavēšanās iemesliem.

▼B

7. Ja kopīgu interešu projekta nodošana ekspluatācijā ir aizkavējusies salīdzinājumā ar īstenošanas plānu un ja tas nav noticis tādu nepārvaramu apstākļu dēļ, ko projekta virzītājs nespēj kontrolēt:

a) ciktāl saskaņā ar attiecīgajiem valstu tiesību aktiem ir piemērojami Direktīvu 2009/72/EK un 2009/73/EK 22. panta 7. punkta a), b) vai c) apakšpunktā minētie pasākumi, valstu regulatīvās iestādes nodrošina, ka ieguldījumi tiek veikti;

b) ja valstu regulatīvo iestāžu pasākumi saskaņā ar a) apakšpunktu nav piemērojami, projekta virzītājs izvēlas trešo personu visa projekta vai tā daļas finansēšanai vai būvniecībai. Projekta virzītājs to dara, pirms kavēšanās salīdzinājumā ar īstenošanas plānā noteikto nodošanas ekspluatācijā datumu pārsniedz divus gadus;

c) ja trešā persona netiek izvēlēta saskaņā ar b) apakšpunktu, dalībvalsts vai, ja dalībvalsts tā noteikusi, valsts regulatīvā iestāde divu mēnešu laikā no b) apakšpunktā minētā termiņa beigām var iecelt trešo personu projekta finansēšanai vai būvniecībai, un projekta virzītājs to pieņem;

d) ja kavēšanās salīdzinājumā ar īstenošanas plānā noteikto nodošanas ekspluatācijā datumu pārsniedz divus gadus un divus mēnešus, Komisija, par to vienojoties un pilnībā sadarbojoties ar attiecīgajām dalībvalstīm, var nākt klajā ar uzaicinājumu iesniegt priekšlikumus, kurā var piedalīties ikviens trešā persona, kas spēj būt projekta virzītājs, lai uzbūvētu projektu atbilstīgi pieņemtajam grafikam;

e) piemērojot c) vai d) apakšpunktu, sistēmas operators, kura teritorijā atrodas ieguldījumu objekts, sniedz īstenošanai operatoriem vai ieguldītājiem, vai trešai personai visu ieguldījuma veikšanai vajadzīgo informāciju, pieslēdz jaunus aktīvus pārvades tīklam un kopumā dara visu iespējamo, lai veicinātu ieguldījumu īstenošanu un kopīgu interešu projekta drošu, uzticamu un efektīvu darbību un uzturēšanu.

8. Kopīgu interešu projektu var svītrot no Savienības saraksta saskaņā ar 3. panta 4. punktā noteikto procedūru, ja projekts minētajā sarakstā tika iekļauts, balstoties uz nepareizu informāciju, kas bija noteicošais iekļaušanas faktors, vai projekts neatbilst Savienības tiesību aktiem.

9. Projekti, kuri vairs nav Savienības sarakstā, zaudē visas no šīs regulas izrietošās tiesības un saistības, kas attiecas uz kopīgu interešu projekta statusu.

Tomēr projekti, kuri vairs nav Savienības sarakstā, bet par kuriem kompetentā iestāde ir pieņēmusi izskatīšanai pieteikuma dokumentāciju, saglabā tiesības un saistības, kas izriet no III nodaļas, izņemot, ja projekts vairs nav sarakstā 8. punktā noteikto iemeslu dēļ.

10. Šis pants neskar Savienības finansiālo palīdzību, kas piešķirta kopīgu interešu projektam pirms tā svītrotāšanas no Savienības saraksta.

▼B*6. pants***Eiropas koordinatori**

1. Ja kopīgu interešu projekts sastopas ar ievērojamām īstenošanas grūtībām, Komisija, vienojoties ar attiecīgajām dalībvalstīm, var iecelt Eiropas koordinatoru uz laikposmu, kas nepārsniedz vienu gadu un ko var divas reizes pagarināt.
2. Eiropas koordinators:
 - a) virza projektus, kuriem viņš iecelts par Eiropas koordinatoru, un pārrobežu dialogu starp projekta virzītājiem un visām ieinteresētajām personām;
 - b) pēc vajadzības palīdz visām personām apsprieties ar ieinteresētajām personām un saņemt projektiem nepieciešamās atļaujas;
 - c) attiecīgā gadījumā konsultē projekta virzītājus par projekta finansēšanu;
 - d) nodrošina, ka projektu sagatavošanai un īstenošanai attiecīgās dalībvalstis sniedz pienācīgu atbalstu un stratēģisku vadību;
 - e) katru gadu un attiecīgā gadījumā, beidzoties pilnvarām, iesniedz Komisijai ziņojumu par projektu gūtajām sekmēm un par visām grūtībām un šķēršļiem, kas varētu ievērojami kavēt projektu nodošanu ekspluatācijā. Šo ziņojumu Komisija pārsūta Eiropas Parlamentam un attiecīgajām grupām.
3. Eiropas koordinatoru izvēlas, pamatojoties uz viņa pieredzi attiecībā uz specifiskiem uzdevumiem, ko viņam uztic attiecīgajos projektos.
4. Lēmumā par Eiropas koordinatora iecelšanu nosaka kārtību attiecībā uz pilnvaru ilgumu, specifiskajiem uzdevumiem un attiecīgajiem termiņiem, kā arī izmantojamo metodoloģiju. Koordinācijas darbs ir samērīgs ar projektu sarežģītību un aplēstajām izmaksām.
5. Attiecīgās dalībvalstis pilnībā sadarbojas ar Eiropas koordinatoru, tam pildot 2. un 4. punktā minētos uzdevumus.

III NODAĻA

ATĻAUJU PIEŠĶIRŠANA UN SABIEDRĪBAS LĪDZDALĪBA*7. pants***Kopīgu interešu projektu “prioritārais statuss”**

1. Atļauju piešķiršanas procesā vajadzīgo lēmumu pieņemšanas nolūkā, pieņemot Savienības sarakstu, tiek noteikta šo projektu nepieciešamība no enerģētikas politikas viedokļa, neskarot projekta precīzu atrašanās vietu, maršrutu vai tehnoloģiju.
2. Lai nodrošinātu ar kopīgu interešu projektiem saistītās pieteikuma dokumentācijas efektīvu administratīvo apstrādi, projekta virzītāji un visas attiecīgās iestādes nodrošina, ka šo dokumentāciju apstrādā, cik vien ātri tas ir iespējams no juridiskā viedokļa.

▼B

3. Ja valsts tiesību aktos šāds statuss ir paredzēts, kopīgu interešu projektiem piešķir augstāko iespējamo valsts nozīmes statusu un pret tiem attiecas kā tādiem atļauju piešķiršanas procesos – un, ja valsts tiesību akti to paredz, arī telpiskajā plānošanā –, tostarp saistībā ar ietekmes uz vidi novērtējumu, tādā veidā, kā šāda attieksme ir paredzēta valsts tiesību aktos, ko piemēro attiecīgajam energoinfrastruktūras veidam.

4. Komisija līdz 2013. gada 16. augustam izsniedz nesaistošas norādes, lai palīdzētu dalībvalstīm noteikt piemērotus leģislatīvus un neleģislatīvus pasākumus ar mērķi racionalizēt ietekmes uz vidi novērtējuma procedūras un nodrošināt to ietekmes uz vidi novērtējuma procedūru saskanīgu piemērošanu, kas kopīgu interešu projektiem noteiktas Savienības tiesību aktos.

5. Dalībvalstis, pienācīgi ņemot vērā 4. punktā minētās norādes, izvērtē, kādi pasākumi ir iespējami, lai racionalizētu ietekmes uz vidi novērtējuma procedūras un nodrošinātu to saskanīgu piemērošanu, un par rezultātu informē Komisiju.

6. Deviņu mēnešu laikā no 4. punktā minēto norāžu izdošanas dalībvalstis veic neleģislatīvus pasākumus, ko tās apzinājušas saskaņā ar 5. punktu.

7. Dalībvalstis 24 mēnešu laikā no 4. punktā minēto norāžu izdošanas dienas veic saskaņā ar 5. punktu apzinātos leģislatīvos pasākumus. Šie pasākumi neskar saistības, kas izriet no Savienības tiesību aktiem.

8. Attiecībā uz ietekmi uz vidi, kas minēta Direktīvas 92/43/EEK 6. panta 4. punktā un Direktīvas 2000/60/EK 4. panta 7. punktā, kopīgu interešu projektus no enerģētikas politikas viedokļa uzskata par projektiem sabiedrības interesēs un var uzskatīt par projektiem “sevišķi svarīgu sabiedrības interešu labā” ar noteikumu, ka ir ievēroti visi šajās direktīvās noteiktie nosacījumi.

Ja saskaņā ar Direktīvu 92/43/EEK ir vajadzīgs Komisijas atzinums, Komisija un šīs regulas 9. pantā minētā kompetentā iestāde nodrošina, ka lēmums par to, vai projekts ir “sevišķi svarīgu sabiedrības interešu labā”, tiek pieņemts, ievērojot šīs regulas 10. panta 1. punktā minēto termiņu.

8. pants

Atļauju piešķiršanas procesa organizācija

1. Līdz 2013. gada 16. novembrim katra dalībvalsts ieceļ vienu valsts kompetento iestādi, kas ir atbildīga par kopīgu interešu projektu atļauju piešķiršanas procesa veicināšanu un koordinēšanu.

2. Šā panta 1. punktā minētās kompetentās iestādes atbildību un/vai tās uzdevumus saistībā ar kopīgu interešu projektu vai kopīgu interešu projektu konkrētu kategoriju var deleģēt citai iestādei vai tos var veikt cita iestāde ar noteikumu, ka:

a) kompetentā iestāde informē Komisiju par minēto deleģēšanu un attiecīgo informāciju kompetentā iestāde vai projekta virzītājs publicē 9. panta 7. punktā minētajā tīmekļa vietnē;

▼B

- b) par katru kopīgu interešu projektu ir atbildīga tikai viena iestāde, tā ir vienīgais kontaktpunkts projekta virzītājam procesā, kas noslēdzas ar visaptverošā lēmuma pieņemšanu par attiecīgo kopīgu interešu projektu, un tā koordinē visu attiecīgo dokumentu un informācijas iesniegšanu.

Kompetentā iestāde var saglabāt pienākumu noteikt termiņus, neskarot termiņus, kas noteikti saskaņā ar 10. pantu.

3. Neskarot attiecīgās prasības saskaņā ar starptautiskajām tiesībām un Savienības tiesību aktiem, kompetentā iestāde rīkojas tā, lai veicinātu visaptverošā lēmuma pieņemšanu. Visaptverošo lēmumu pieņem 10. panta 1. un 2. punktā minētajā termiņā un saskaņā ar vienu no šādām shēmām:

- a) integrētā shēma: visaptverošo lēmumu pieņem kompetentā iestāde, un tas ir vienīgais juridiski saistošais lēmums, kas izriet no tiesību aktos noteiktās atļauju piešķiršanas procedūras. Ja projekts attiecas uz citām iestādēm, tās saskaņā ar valsts tiesību aktiem var procedūras gaitā sniegt savu atzinumu, kuru kompetentā iestāde ņem vērā;
- b) koordinētā shēma: visaptverošais lēmums sastāv no vairākiem atsevišķiem juridiski saistošiem lēmumiem, ko pieņēmušas vairākas attiecīgās iestādes, kuras koordinē kompetentā iestāde. Kompetentā iestāde var izveidot darba grupu, kurā pārstāvētas visas attiecīgās iestādes, lai izstrādātu atļauju piešķiršanas grafiku saskaņā ar 10. panta 4. punkta b) apakšpunktu un uzraudzītu un koordinētu tā īstenošanu. Kompetentā iestāde, apspriežoties ar pārējām attiecīgajām iestādēm, attiecīgā gadījumā saskaņā ar valsts tiesību aktiem un neskarot saskaņā ar 10. pantu noteiktos termiņus, katrā gadījumā atsevišķi nosaka saprātīgu termiņu, kurā pieņem atsevišķos lēmumus. Kompetentā iestāde var pieņemt atsevišķu lēmumu citas attiecīgās valsts iestādes vietā, ja minētā cita iestāde šādu lēmumu nepieņem noteiktajā termiņā un ja kavēšanos nevar pienācīgi pamatot; vai, ja to paredz dalībvalsts tiesību akti un tādā mērā, kādā tas ir saderīgi ar Savienības tiesību aktiem, kompetentā iestāde var uzskatīt, ka cita attiecīgā valsts iestāde ir devusi projektam piekrišanu vai atteikumu, ja minētā iestāde lēmumu nav pieņēmusi termiņā. Ja to paredz valsts tiesību akti, kompetentā iestāde var neņemt vērā citas attiecīgās valsts iestādes atsevišķu lēmumu, ja tā uzskata, ka lēmums nav pietiekami pamatots, proti, attiecīgā valsts iestāde nav izklāstījusi pietiekamus pierādījumus; to darot, kompetentā iestāde nodrošina, ka tiek ievērotas attiecīgās prasības saskaņā ar starptautiskajām tiesībām un Savienības tiesību aktiem, un tā savu lēmumu pienācīgi pamato;
- c) sadarbības shēma: visaptverošā lēmuma pieņemšanu koordinē kompetentā iestāde. Kompetentā iestāde, apspriežoties ar pārējām attiecīgajām iestādēm, vajadzības gadījumā saskaņā ar valsts tiesību aktiem un neskarot saskaņā ar 10. pantu noteiktos termiņus, katrā gadījumā atsevišķi nosaka saprātīgu termiņu, kurā pieņem atsevišķos lēmumus. Tā uzrauga, kā attiecīgās iestādes ievēro šos termiņus.

Ja ir sagaidāms, ka attiecīgās iestādes atsevišķs lēmums netiks pieņemts termiņā, minētā iestāde nekavējoties informē kompetento iestādi un norāda kavēšanās pamatojumu. Pēc tam kompetentā iestāde nosaka jaunu termiņu, kurā pieņem minēto atsevišķo lēmumu, vienlaikus ievērojot saskaņā ar 10. pantu noteiktos kopējos termiņus.

▼B

Atzīstot valstu īpatnības plānošanas un atļauju piešķiršanas procesos, dalībvalstis var izvēlēties vienu no pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktā minētajām trim shēmām, lai veicinātu un koordinētu savas procedūras, un izvēlas īstenot visefektīvāko shēmu. Ja dalībvalsts izvēlas sadarbības shēmu, tā informē Komisiju par šādas izvēles iemesliem. Komisija veic shēmu efektivitātes novērtējumu ziņojumā, kas minēts 17. pantā.

4. Dalībvalstis var piemērot dažādas 3. punktā noteiktās shēmas attiecībā uz sauszemes kopīgu interešu projektiem un kopīgu interešu projektiem jūrā.

5. Ja kopīgu interešu projekta dēļ lēmumi jāpieņem divās vai vairākās dalībvalstīs, attiecīgās kompetentās iestādes veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu efektīvu un lietderīgu savstarpējo sadarbību un koordināciju, tostarp attiecībā uz 10. panta 4. punktā minētajiem noteikumiem. Dalībvalstis cenšas paredzēt kopīgas procedūras, jo īpaši attiecībā uz ietekmes uz vidi novērtējumu.

*9. pants***Pārredzamība un sabiedrības līdzdalība**

1. Līdz 2014. gada 16. maijam dalībvalsts vai kompetentā iestāde attiecīgā gadījumā sadarbībā ar citām attiecīgajām iestādēm publicē rokasgrāmatu par atļauju piešķiršanas procesu, kas piemērojams kopīgu interešu projektiem. Rokasgrāmatu pēc vajadzības atjaunina un dara pieejamu sabiedrībai. Rokasgrāmatā iekļauj vismaz VI pielikuma 1. punktā precizēto informāciju. Rokasgrāmata nav juridiski saistoša, bet tajā var atsaukties uz attiecīgiem juridiskiem noteikumiem vai citēt tos.

2. Neskarot prasības, kas izriet no Orhūsas un Espo konvencijām un attiecīgiem Savienības tiesību aktiem, visas atļauju piešķiršanas procesā iesaistītās personas ievēro VI pielikuma 3. punktā izklāstītos sabiedrības līdzdalības principus.

3. Aptuveni trīs mēnešu laikā no atļauju piešķiršanas procesa sākuma saskaņā ar 10. panta 1. punkta a) apakšpunktu projekta virzītājs, ievērojot procesu, kas aprakstīts 1. punktā minētajā rokasgrāmatā, un saskaņā ar VI pielikumā noteiktajām pamatnostādnēm izstrādā un kompetentajai iestādei iesniedz sabiedrības līdzdalības koncepciju. Kompetentā iestāde triju mēnešu laikā apstiprina sabiedrības līdzdalības koncepciju vai prasa veikt tajā izmaiņas; šajā procesā kompetentā iestāde ņem vērā visus sabiedrības līdzdalības un apspriešanās veidus, kas notikuši pirms atļauju piešķiršanas procesa sākuma, tādā mērā, kādā šāda sabiedrības līdzdalība un apspriešanās atbilst šā panta prasībām.

Ja projekta virzītājs plāno būtiski mainīt apstiprināto koncepciju, tas par šādu plānu informē kompetento iestādi. Šādā gadījumā kompetentā iestāde var pieprasīt veikt izmaiņas.

▼B

4. Vismaz viena sabiedriskā apspriešana, ko rīko projekta virzītājs vai, ja to paredz valsts tiesību akti, kompetentā iestāde, notiek pirms galīgās un pabeigtās pieteikuma dokumentācijas iesniegšanas kompetentajai iestādei saskaņā ar 10. panta 1. punkta a) apakšpunktu. Tas neskar sabiedrisko apspriešanu, kas jāveic, ja tiek iesniegts lūgums piešķirt atfistības piekrišanu saskaņā ar Direktīvas 2011/92/ES 6. panta 2. punktu. Sabiedriskajā apspriešanā VI pielikuma 3. punkta a) apakšpunktā minētās ieinteresētās personas tiek informētas par projektu jau agrīnā posmā, un tā palīdz noteikt vispiemērotāko vietu vai maršrutu un apzināt būtiskos jautājumus, kas jāaplūko pieteikuma dokumentācijā. Šādai sabiedriskai apspriešanai piemērojama prasību minimums ir precizēts VI pielikuma 5. punktā.

Projekta virzītājs pirms pieteikuma dokumentācijas iesniegšanas sagatavo ziņojumu, kurā apkopoti rezultāti pasākumiem saistībā ar sabiedrības līdzdalību, tostarp pasākumiem, kas notikuši pirms atļaujas piešķiršanas procesa sākuma. Projekta virzītājs minēto ziņojumu kopā ar pieteikuma dokumentāciju iesniedz kompetentajai iestādei. Pieņemot visaptverošo lēmumu, šos rezultātus pienācīgi ņem vērā.

5. Ja projekts šķērso divu vai vairāku dalībvalstu robežu, sabiedriskās apspriešanas saskaņā ar 4. punktu katrā no attiecīgajām dalībvalstīm sarīko ne vēlāk kā divu mēnešu laikā no dienas, kad sākusies pirmā sabiedriskā apspriešana.

6. Ja projektam varētu būt būtiska nelabvēlīga pārrobežu ietekme vienā vai vairākās kaimiņu dalībvalstīs, kurās ir piemērojams Direktīvas 2011/92/ES 7. pants un Espo konvencija, atbilstīgo informāciju dara pieejamu kaimiņu dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Kaimiņu dalībvalstu kompetentās iestādes attiecīgā gadījumā paziņošanas procedūrā norāda, vai tās vai kāda cita attiecīgā iestāde vēlas piedalīties sabiedriskās apspriešanas procedūrās.

7. Projekta virzītājs vai, ja to paredz valsts tiesību akti, kompetentā iestāde izveido un regulāri atjaunina tīmekļa vietni, kurā ir attiecīga informācija par kopīgu interešu projektu un kurā ir iekļauta saite uz Komisijas tīmekļa vietni, un kura atbilst VI pielikuma 6. punkta prasībām. Komerciāli sensitīva informācija ir konfidenciāla.

Projekta virzītāji publicē attiecīgo informāciju, arī izmantojot citus piemērotus informēšanas līdzekļus, kam sabiedrība var brīvi piekļūt.

*10. pants***Atļauju piešķiršanas procesa ilgums un īstenošana**

1. Atļauju piešķiršanas procesā ir divas procedūras:

- a) pirmspieteikuma procedūra, kas aptver laikposmu no atļauju piešķiršanas procesa sākuma līdz brīdim, kad kompetentā iestāde pieņem pieteikuma dokumentāciju, norisinās aptuveni divus gadus.

Šajā procedūrā ietilpst vides ietekmes ziņojumu sagatavošana, ko veic projekta virzītāji.

▼B

Lai noteiktu atļauju piešķiršanas procesa sākumu, projekta virzītāji attiecīgo dalībvalstu kompetentajai iestādei rakstiski paziņo par projektu un paziņojumā pietiekami detalizēti izklāsta projektu. Ne vēlāk kā triju mēnešu laikā pēc paziņojuma saņemšanas kompetentā iestāde savā un citu attiecīgo iestāžu vārdā rakstiski akceptē paziņojumu vai noraida to, ja uzskata, ka projekts vēl nav pietiekami sagatavots atļauju piešķiršanas procesam. Ja izteikts noraidījums, kompetentā iestāde savā un citu attiecīgo iestāžu vārdā savu lēmumu pamato. Par atļauju piešķiršanas procesa sākumu uzskata dienu, kad kompetentā iestāde paraksta paziņojuma akceptēšanu. Ja iesauktas divas vai vairākas dalībvalstis, par atļauju piešķiršanas procesa sākumu uzskata dienu, kad pēdējā attiecīgā kompetentā iestāde akceptē paziņojumu;

- b) tiesību aktos noteiktā atļauju piešķiršanas procedūra, kas aptver laikposmu no iesniegtās pieteikuma dokumentācijas pieņemšanas dienas līdz dienai, kad tiek pieņemts visaptverošais lēmums, nepārsniedz vienu gadu un sešus mēnešus. Dalībvalstis var noteikt īsāku termiņu, ja to uzskata par piemērotu.

2. Abu 1. punktā minēto procedūru kopējais ilgums nepārsniedz trīs gadus un sešus mēnešus. Tomēr, ja kompetentā iestāde uzskata, ka viena vai abas atļauju piešķiršanas procesa procedūras netiks pabeigtas 1. punktā noteiktajā termiņā, tā pirms termiņa beigām, izskatot katru gadījumu atsevišķi, var nolemt pagarināt vienu vai abus termiņus ilgākais par deviņiem mēnešiem abām procedūrām kopā.

Šādā gadījumā kompetentā iestāde informē attiecīgo grupu un iesniedz attiecīgajai grupai informāciju par veiktajiem vai veicamajiem pasākumiem, lai atļauju piešķiršanas procesu pabeigtu ar iespējami īsāku kavēšanu. Grupa var pieprasīt, lai kompetentā iestāde regulāri ziņo par virzību šajā sakarā.

3. Dalībvalstīs, kur maršruta vai vietas noteikšanu, kas veikta vienīgi plānotā projekta konkrētajam mērķim, tostarp konkrētu tīkla infrastruktūras koridoru plānošanu, nevar iekļaut procesā, kas beidzas ar visaptverošā lēmuma pieņemšanu, attiecīgo lēmumu pieņem atsevišķā sešu mēnešu termiņā, kas sākas virzītāja galīgās un pilnīgās pieteikuma dokumentācijas iesniegšanas dienā.

Šajā gadījumā 2. punktā minēto pagarināto termiņu saīsina līdz sešiem mēnešiem, tostarp procedūrai, kas aprakstīta šajā punktā.

4. Pirmspieteikuma procedūra ietver šādus posmus:

- a) saņemot paziņojuma akceptēšanu, saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu kompetentā iestāde ciešā sadarbībā ar pārējām attiecīgajām iestādēm un attiecīgā gadījumā pamatojoties uz projekta virzītāja priekšlikumu nosaka tās informācijas apjomu un detalizācijas pakāpi, kas projekta virzītājam jāiesniedz kā daļa no pieteikuma dokumentācijas, lai saņemtu visaptverošo lēmumu. Šo noteikšanu veic, pamatojoties uz VI pielikuma 1. punkta e) apakšpunktā minēto kontrolsarakstu;

▼B

- b) kompetentā iestāde ciešā sadarbībā ar projekta virzītāju un citām attiecīgajām iestādēm, kā arī ņemot vērā saskaņā ar a) apakšpunktu veikto pasākumu rezultātus, izstrādā atļauju piešķiršanas procesa detalizētu grafiku, ievērojot VI pielikuma 2. punktā izklāstītās pamatnostādes.

Ja projekti šķērso divu vai vairāku dalībvalstu robežu, iesaistīto dalībvalstu kompetentās iestādes sagatavo kopīgu grafiku, kurā tās cenšas saskaņot valstu grafikus;

- c) saņemot provizorisko pieteikuma dokumentāciju, kompetentā iestāde vajadzības gadījumā un tostarp pārējo attiecīgo iestāžu vārdā pieprasa projekta virzītājam sniegt trūkstošo informāciju, un šie pieprasījumi var attiekties tikai uz jautājumiem, kas minēti a) apakšpunktā. Triju mēnešu laikā pēc trūkstošās informācijas iesniegšanas kompetentā iestāde pieņem izskatīšanai rakstisku pieteikumu. Papildu informāciju var pieprasīt tikai tad, ja tas pamatojams ar jauniem apstākļiem.

5. Projekta virzītājs nodrošina, ka pieteikuma dokumentācija ir pabeigta un pienācīgā kvalitātē, un lūdz kompetentās iestādes atzinumu pēc iespējas drīzāk pirmspieteikuma procedūras laikā. Projekta virzītājs pilnībā sadarbojas ar kompetento iestādi, lai ievērotu termiņus un detalizēto grafiku, kā noteikts 4. punkta b) apakšpunktā.

6. Šajā pantā noteiktie termiņi neskar saistības, kas izriet no starptautiskajām tiesībām un Savienības tiesību aktiem, un neskar pārsūdzības procedūras administratīvā kārtā un tiesiskas aizsardzības līdzekļus tiesā.

IV NODAĻA

REGULATĪVĀ KĀRTĪBA

*11. pants***Izmaksu un ieguvumu analīze enerģosistēmas mērogā**

1. Līdz 2013. gada 16. novembrim elektroenerģijas pārvades sistēmu operatoru Eiropas tīkls (PSOET) un gāzes PSOET publicē un iesniedz dalībvalstīm, Komisijai un Aģentūrai savas attiecīgās metodoloģijas, tostarp par tīklu un tirgus modelēšanu, kas ir pamatā harmonizētai enerģosistēmas mēroga izmaksu un ieguvumu analīzei Savienības līmenī, kuru piemēro kopīgu interešu projektiem, kas ietilpst II pielikuma 1. punkta a) līdz d) apakšpunktā un II pielikuma 2. punktā noteiktajās kategorijās. Minētās metodoloģijas izmanto, lai sagatavotu visus turpmākos tīkla desmit gadu attīstības plānus, kurus izstrādā elektroenerģijas PSOET un gāzes PSOET saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 714/2009 8. pantu un Regulas (EK) Nr. 715/2009 8. pantu. Metodoloģijas izstrādā saskaņā ar V pielikumā noteiktajiem principiem, un tās atbilst IV pielikumā izklāstītajiem noteikumiem un rādītājiem.

▼B

Pirms metodoloģiju iesniegšanas elektroenerģijas PSOET un gāzes PSOET veic plašu apspriešanos, iesaistot vismaz tās organizācijas, kas pārstāv visas attiecīgās ieinteresētās personas, un attiecīgā gadījumā pašas ieinteresētās personas, valstu regulatīvās iestādes un citas valstu iestādes.

2. Aģentūra trīs mēnešu laikā no metodoloģiju saņemšanas dienas sniedz dalībvalstīm un Komisijai atzinumu par metodoloģijām un to publicē.

3. Trīs mēnešu laikā no Aģentūras atzinuma saņemšanas Komisija sniedz un arī dalībvalstis var sniegt savu atzinumu par metodoloģijām. Atzinumus iesniedz elektroenerģijas PSOET un gāzes PSOET.

4. Trīs mēnešu laikā no pēdējā atzinuma saņemšanas dienas, kas saņemts saskaņā ar 3. punktu, elektroenerģijas PSOET un gāzes PSOET pielāgo savas metodoloģijas, pienācīgi ņemot vērā no dalībvalstīm saņemtos atzinumus, Komisijas atzinumu un Aģentūras atzinumu, un iesniedz tās Komisijai apstiprināšanai.

5. Divu nedēļu laikā no Komisijas apstiprinājuma elektroenerģijas PSOET un gāzes PSOET publicē savas attiecīgās metodoloģijas savā tīmekļa vietnē. Pēc pieprasījuma tie Komisijai un Aģentūrai nosūta V pielikuma 1. punktā noteiktos attiecīgos ievaddatu kopumus un citus būtiskus datus par tīkliem, jaudas plūsmām un tirgu pietiekami precīzā formā atbilstīgi valstu tiesību aktiem un attiecīgajiem nolīgumiem par konfidencialitāti. Dati ir derīgi pieprasījuma dienā. Komisija un Aģentūra saņemto datu konfidencialitāti nodrošina gan pašas, gan arī attiecībā uz jebkuru personu, kam uzticēts uz šo datu pamata veikt analīzi.

6. Metodoloģijas regulāri atjaunina un uzlabo saskaņā ar 1. līdz 5. punktu. Aģentūra pēc savas iniciatīvas vai pēc pienācīgi pamatota valsts regulatīvo iestāžu vai ieinteresēto personu pieprasījuma un pēc oficiālas apspriešanās ar organizācijām, kas pārstāv visas attiecīgās ieinteresētās personas, un ar Komisiju var pieprasīt šādus atjauninājumus un uzlabojumus, to pienācīgi pamatojot un norādot termiņus. Aģentūra publicē valsts regulatīvo iestāžu un ieinteresēto personu pieprasījumus un visus attiecīgos komerciāli nesensitīvos dokumentus, kas Aģentūrai liek pieprasīt atjauninājumus vai uzlabojumus.

7. Līdz 2015. gada 16. maijam valsts regulatīvās iestādes, sadarbojoties Aģentūras ietvaros, nosaka un publisko rādītājus un atbilstošās atsaucēs vērtības, lai varētu salīdzināt ieguldījuma vienības izmaksas salīdzināmiem II pielikuma 1. un 2. punktā iekļauto infrastruktūras kategoriju projektiem. Minētās atsaucēs vērtības var izmantot elektroenerģijas PSOET un gāzes PSOET izmaksu un ieguvumu analizē, ko tie veiks turpmākajiem tīkla desmit gadu attīstības plāniem.

▼B

8. Līdz 2016. gada 31. decembrim elektroenerģijas PSOET un gāzes PSOET kopīgi iesniedz Komisijai un Aģentūrai saskaņīgu un savstarpēji saistītu elektroenerģijas un gāzes tirgus un tīkla modeli, kas ietver gan elektroenerģijas, gan gāzes pārvades infrastruktūru, kā arī uzglabāšanas un sašķidrinātās dabasgāzes objektus, aptver energoinfrastruktūras prioritāros koridorus un jomas un ir izstrādāts saskaņā ar V pielikumā noteiktajiem principiem. Pēc tam, kad Komisija šo modeli apstiprinājusi saskaņā ar 2. līdz 4. punktā izklāstīto procedūru, modeli iekļauj metodoloģijās.

*12. pants***Ieguldījumi ar pārrobežu ietekmi**

1. Faktiskās ieguldījumu izmaksas, kurās nav iekļautas uzturēšanas izmaksas un kuras ir saistītas ar kopīgu interešu projektiem, kas ietilpst II pielikuma 1. punkta a), b) un d) apakšpunktā un II pielikuma 2. punktā noteiktajās kategorijās, sedz to dalībvalstu attiecīgie PSO vai pārvades infrastruktūras projekta virzītāji, kurās projektam ir pozitīva neto ietekme, un izmaksas, uz kurām neattiecas pārslodzes vai citas maksas, ar tīkla piekļuves tarifiem sedz tīkla lietotāji minētajā dalībvalstī vai minētajās dalībvalstīs.

2. Uz kopīgu interešu projektiem, kas ietilpst II pielikuma 1. punkta a), b) un d) apakšpunktā un II pielikuma 2. punktā noteiktajās kategorijās, 1. punkts attiecas tikai tad, ja vismaz viens projekta virzītājs pieprasa attiecīgajām valsts iestādēm šo pantu piemērot visām projekta izmaksām vai to daļām. Uz kopīgu interešu projektu, kas ietilpst II pielikuma 2. punktā noteiktajās kategorijās, 1. punkts attiecas tikai tad, ja ir jau veikts tirgus pieprasījuma izvērtējums un ir norādīts, ka faktiskās ieguldījumu izmaksas nebūs iespējams segt no tarifiem.

Ja projektam ir vairāki projekta virzītāji, attiecīgās valsts regulatīvās iestādes nekavējoties pieprasa, lai visi projekta virzītāji ieguldījumu pieprasījumu iesniedz kopīgi saskaņā ar 3. punktu.

3. Par kopīgu interešu projektiem, uz kuriem attiecas 1. punkts, projekta virzītāji vismaz reizi gadā un kamēr projekts nav nodots ekspluatācijā regulāri informē visas attiecīgās valstu regulatīvās iestādes par projekta gūtajām sekmēm un par apzinātajām izmaksām un ietekmi saistībā ar projektu.

Tiklīdz šāds projekts ir sasniedzis pietiekamu gatavību, projekta virzītāji pēc apspriešanās ar to dalībvalstu PSO, kurās projektam ir nozīmīga pozitīva neto ietekme, iesniedz ieguldījumu pieprasījumu. Minētajā ieguldījumu pieprasījumā iekļauj pieprasījumu pēc pārrobežu izmaksu sadalījuma, un to iesniedz visām attiecīgajām valstu regulatīvajām iestādēm, pievienojot:

a) projekta izmaksu un ieguvumu analīzi, kura atbilst metodoloģijai, kas izstrādāta saskaņā ar 11. pantu un ņemot vērā ieguvumus aiz attiecīgās dalībvalsts robežām; un

▼B

- b) saimnieciskās darbības plānu, kurā izvērtēta projekta finansiālā dzīvotspēja, tostarp izraudzītais finansēšanas variants un – attiecībā uz kopīgu interešu projektu, kas ietilpst II pielikuma 2. punktā minētajā kategorijā, – tirgus testēšanas rezultātus; un
- c) ja projekta virzītāji vienojas – pamatotu priekšlikumu pārrobežu izmaksu sadalījumam.

Ja projektu virza vairāki projekta virzītāji, tie ieguldījumu pieprasījumu iesniedz kopīgi.

Par projektiem, kas iekļauti pirmajā Savienības sarakstā, projekta virzītāji ieguldījumu pieprasījumu iesniedz līdz 2013. gada 31. oktobrim.

Katru ieguldījumu pieprasījuma kopiju valsts regulatīvās iestādes neka vējoties zināšanai nosūta Aģentūrai un Komisijai.

Valsts regulatīvās iestādes un Komisija ievēro konfidencialitāti attiecībā uz komerciāli sensitīvu informāciju.

4. Sešu mēnešu laikā no dienas, kad iesaistītā valsts regulatīvā iestāde ir saņēmusi pēdējo ieguldījumu pieprasījumu, valstu regulatīvās iestādes pēc apspriešanās ar attiecīgajiem projekta virzītājiem pieņem koordinētus lēmumus par ieguldījumu izmaksu sadali, kas jāsedz katram sistēmas operatoram saistībā ar projektu, un par izmaksu iekļaušanu tarīfos. Valstu regulatīvās iestādes var nolemt sadalīt tikai daļu no izmaksām vai var nolemt sadalīt izmaksas starp vairākiem kopīgu interešu projektiem, kas ietilpst vienā projektu kopumā.

Izmaksu sadalījumā valstu regulatīvās iestādes ņem vērā šādus faktiskos vai prognozētos rādītājus:

— pārslodzes vai citas maksas,

— ieņēmumus, ko rada kompensācijas mehānisms starp pārvades sistēmu operatoriem, kurš noteikts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 714/2009 13. pantu.

Pieņemot lēmumu par izmaksu pārrobežu sadalījumu, ņem vērā projektu izmaksas un ieguvumus no ekonomiskā, sociālā un vides viedokļa attiecīgajās dalībvalstīs un iespējamo vajadzību pēc finanšu atbalsta.

Pieņemot lēmumu par izmaksu pārrobežu sadalījumu, attiecīgās regulatīvās iestādes, apspriežoties ar attiecīgajiem PSO, mēģina, pamatojoties uz 3. punkta a) un b) apakšpunktā precizēto informāciju un citiem līdzekļiem, panākt abpusēju vienošanos.

Ja kopīgu interešu projekts mazina negatīvas papildu sekas, piemēram, cilpas plūsmas, un tas ir īstenots dalībvalstī, kura ir negatīvo papildu seku izcelsmes avots, šādu seku mazināšanu neuzskata par pārrobežu ieguvumu, un tādēļ tā nevar būt par pamatu izmaksu sadalījumam un attiecināšanai uz to dalībvalstu PSO, kurus minētās negatīvās papildu sekas ietekmē.

▼B

5. Valsts regulatīvās iestādes, nosakot vai apstiprinot tarifus saskaņā ar Direktīvas 2009/72/EK 37. panta 1. punkta a) apakšpunktu un Direktīvas 2009/73/EK 41. panta 1. punkta a) apakšpunktu, pamatojoties uz izmaksu pārrobežu sadalījumu, kā minēts šā panta 4. punktā, ņem vērā faktiskās izmaksas, kas radušās PSO vai citam projekta virzītājam ieguldījumu rezultātā, ciktāl šīs izmaksas atbilst efektīva un strukturāli līdzīga operatora izmaksām.

Lēmumu par izmaksu sadalījumu valstu regulatīvās iestādes tūlīt dara zināmu Aģentūrai kopā ar visu attiecīgo informāciju par lēmumu. Konkrētāk, informācija aptver sīku un pamatotu izklāstu, uz kāda pamata izmaksas tika sadalītas starp dalībvalstīm, attiecīgi:

- a) novērtējumu par apzinātajām sekām, tostarp saistībā ar tīkla tarifiem, uz katru no iesaistītajām dalībvalstīm;
- b) novērtējumu par 3. punkta b) apakšpunktā minēto saimnieciskās darbības plānu;
- c) projekta pozitīvo ārējo ietekmi reģionālā vai Savienības mērogā;
- d) rezultātus apspriedēm ar attiecīgajiem projekta virzītājiem.

Izmaksu sadalījuma lēmumu publicē.

6. Ja attiecīgās valsts regulatīvās iestādes nav vienojušās par ieguldījumu pieprasījumu sešu mēnešu laikā no dienas, kad pēdējā valsts regulatīvā iestāde saņēmusi minēto pieprasījumu, tā nekavējoties informē Aģentūru.

Tādā gadījumā vai pēc attiecīgi valsts regulatīvo iestāžu kopīga pieprasījuma lēmumu par ieguldījumu pieprasījumu, tostarp par 3. punktā minēto izmaksu pārrobežu sadalījumu, kā arī par to, kā ieguldījumus atspoguļojas tarīfos, pieņem Aģentūra trīs mēnešu laikā no dienas, kad iestādes vērsušās pie Aģentūras.

Pirms šāda lēmuma pieņemšanas Aģentūra apspriežas ar attiecīgajām valsts regulatīvajām iestādēm un projekta virzītājiem. Otrajā daļā minēto trīs mēnešu termiņu var pagarināt par diviem papildu mēnešiem, ja Aģentūra pieprasa papildu informāciju. Minētais papildu termiņš sākas nākamajā dienā pēc pilnīgas informācijas saņemšanas.

Izmaksu sadalījuma lēmumu publicē. Piemēro Regulas (EK) Nr. 713/2009 19. un 20. pantu.

7. Aģentūra nekavējoties Komisijai iesniedz visu lēmumu par izmaksu sadalījumu kopijas un visu attiecīgo informāciju par katru šādu lēmumu. Minēto informāciju var iesniegt kā apkopojumu. Komisija ievēro komerciāli sensitīvas informācijas konfidencialitāti.

▼B

8. Šis izmaksu sadalījuma lēmums neskar PSO tiesības iesniegt un valstu regulatīvo iestāžu tiesības apstiprināt maksu par piekļuvi tīkliem saskaņā ar Direktīvas 2009/72/EK un Direktīvas 2009/73/EK 32. pantu, Regulas (EK) Nr. 714/2009 14. pantu un Regulas (EK) Nr. 715/2009 13. pantu.
9. Šo pantu nepiemēro kopīgu interešu projektiem, kas saņēmuši:
- a) atbrīvojumu no Direktīvas 2009/73/EK 32., 33. un 34. panta un 41. panta 6., 8. un 10. punkta saskaņā ar Direktīvas 2009/73/EK 36. pantu;
 - b) atbrīvojumu no Regulas (EK) Nr. 714/2009 16. panta 6. punkta vai atbrīvojumu no Direktīvas 2009/72/EK 32. panta un 37. panta 6. un 10. punkta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 714/2009 17. pantu;
 - c) izņēmumu saskaņā ar Direktīvas 2003/55/EK ⁽¹⁾ 22. pantu; vai
 - d) izņēmumu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1228/2003 ⁽²⁾ 7. pantu.

*13. pants***Stimuli**

1. Ja projekta virzītājam rodas lielāks risks tāda kopīgu interešu projekta izstrādē, būvē, ekspluatācijā un uzturēšanā, kas ietilpst II pielikuma 1. punkta a), b) un d) apakšpunktā un II pielikuma 2. punktā noteiktajās kategorijās, salīdzinot ar riskiem, kādi parasti rodas, realizējot līdzīgu infrastruktūras projektu, dalībvalstis un valstu regulatīvās iestādes nodrošina, ka minētajam projektam tiek piešķirti pienācīgi stimuli saskaņā ar Direktīvas 2009/72/EK 37. panta 8. punktu, Direktīvas 2009/73/EK 41. panta 8. punktu, Regulas (EK) Nr. 714/2009 14. pantu un Regulas (EK) Nr. 715/2009 13. pantu.

Pirmo daļu nepiemēro, ja kopīgu interešu projekts ir saņēmis:

- a) atbrīvojumu no Direktīvas 2009/73/EK 32., 33. un 34. panta un 41. panta 6., 8. un 10. punkta saskaņā ar Direktīvas 2009/73/EK 36. pantu;
- b) atbrīvojumu no Regulas (EK) Nr. 714/2009 16. panta 6. punkta vai atbrīvojumu no Direktīvas 2009/72/EK 32. panta un 37. panta 6. un 10. punkta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 714/2009 17. pantu;
- c) izņēmumu saskaņā ar Direktīvas 2003/55/EK 22. pantu; vai
- d) izņēmumu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1228/2003 7. pantu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/55/EK (2003. gada 26. jūnijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu (OV L 176, 15.7.2003., 57. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1228/2003 (2003. gada 26. jūnijs) par nosacījumiem attiecībā uz pieeju tīklam elektroenerģijas pārrobežu tirdzniecībā (OV L 176, 15.7.2003., 1. lpp.).

▼B

2. Valstu regulatīvo iestāžu lēmumā par 1. punktā minēto stimulu piešķiršanu ņem vērā rezultātus izmaksu un ieguvumu analīzei, kuras pamatā ir saskaņā ar 11. pantu izstrādātā metodoloģija, un jo īpaši projekta pozitīvas papildu sekas reģionālā vai Savienības mērogā. Valstu regulatīvās iestādes izsver arī specifiskos riskus, kas rodas projekta virzītājiem, veiktos riska mazināšanas pasākumus un šāda riska profila pamatojumu, ņemot vērā projekta pozitīvo neto ietekmi salīdzinājumā ar mazāk riskantu alternatīvu. Atbilstīgie riski ietver riskus, kas saistīti ar jaunām pārvades tehnoloģijām gan uz sauszemes, gan jūrā, riskus, kas saistīti ar izmaksu nepietiekamu atgūstamību, un atfistības riskus.

3. Ar lēmumu piešķirtais stimul atbilst riska specifiskajam raksturam un var *inter alia* aptvert:

- a) noteikumus par apsteidzošiem ieguldījumiem; vai
- b) noteikumus, lai atzītu faktiskās izmaksas pirms projekta nodošanas ekspluatācijā; vai
- c) noteikumus, kā nodrošināt papildu peļņu no projektā ieguldītā kapitāla; vai
- d) visus citus pasākumus, ko uzskata par vajadzīgiem un lietderīgiem.

4. Ja tie ir pieejami, katra valsts regulatīvā iestāde līdz 2013. gada 31. jūlijam iesniedz Aģentūrai savu metodoloģiju un kritērijus, ko izmanto, lai novērtētu ieguldījumus elektroenerģijas un gāzes infrastruktūras projektos un to radīto augstāko risku.

5. Līdz 2013. gada 31. decembrim Aģentūra, pienācīgi ņemot vērā informāciju, ko tā saņēmusi saskaņā ar šā panta 4. punktu, veicina paraugprakses apmaiņu un sniedz ieteikumus saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 713/2009 7. panta 2. punktu par:

- a) stimuliem, kas minēti 1. punktā, pamatojoties uz salīdzinošu valstu regulatīvo iestāžu paraugprakses novērtējumu;
- b) kopēju metodoloģiju, lai novērtētu radušos augstākos ieguldījumu riskus elektroenerģijas un gāzes infrastruktūras projektos.

6. Līdz 2014. gada 31. martam katra valsts regulatīvā iestāde publicē savu metodoloģiju un kritērijus, ko izmanto, lai novērtētu ieguldījumus elektroenerģijas un gāzes infrastruktūras projektos un to radīto augstāko risku.

7. Ja 5. un 6. punktā minētie pasākumi nav pietiekami, lai nodrošinātu kopīgu interešu projektu laicīgu īstenošanu, Komisija var izdot pamatnostādnes par šajā pantā noteiktajiem stimuliem.

V NODAĻA
FINANSĒŠANA

14. pants

Projektu atbilstība Savienības finansiālās palīdzības saņemšanai

1. Kopīgu interešu projekti, kas ietilpst II pielikuma 1., 2. un 4. punktā noteiktajās kategorijās, ir atbilstīgi Savienības finansiālās palīdzības saņemšanai pētījumu dotāciju veidā un finanšu instrumentu veidā.
2. Kopīgu interešu projekti, kas ietilpst II pielikuma 1. punkta a) līdz d) apakšpunktā un II pielikuma 2. punktā noteiktajās kategorijās, izņemot hidroakumulācijas elektrostaciju projektus, arī ir atbilstīgi Savienības finansiālās palīdzības saņemšanai darbiem paredzētu dotāciju veidā, ja tie atbilst visiem šādiem kritērijiem:
 - a) projekta specifiskā izmaksu un ieguvumu analīze, kas veikta saskaņā ar 12. panta 3. punkta a) apakšpunktu, sniedz pierādījumus, ka pastāv nozīmīgas pozitīvas papildu sekas, piemēram, saistībā ar apgādes drošību, solidaritāti vai inovāciju;
 - b) par projektu ir pieņemts lēmums par pārrobežu izmaksu sadalījumu saskaņā ar 12. pantu; vai arī attiecībā uz kopīgu interešu projektiem, kuri ietilpst II pielikuma 1. punkta c) apakšpunktā noteiktajā kategorijā un par kuriem tādēļ nav pieņemts lēmums par pārrobežu izmaksu sadalījumu, projekta mērķis ir sniegt pārrobežu pakalpojumus, veikt tehnoloģiju inovācijas un nodrošināt tīkla pārrobežu darbības drošumu;
 - c) projekts nav komerciāli dzīvotspējīgs, kā liecina uzņēmējdarbības plāns un citi novērtējumi, īpaši tie, ko veikuši iespējamie ieguldītāji vai kreditori vai valsts regulatīvā iestāde. Izvērtējot projekta komerciālo dzīvotspēju, ņem vērā lēmumu par stimuliem un tā pamatojumu, kas minēts 13. panta 2. punktā.
3. Kopīgu interešu projekti, kas īstenoti saskaņā ar 5. panta 7. punkta d) apakšpunktā minēto procedūru, ir atbilstīgi arī Savienības finansiālās palīdzības saņemšanai darbiem paredzētu dotāciju veidā, ja tie atbilst šā panta 2. punktā izklāstītajiem kritērijiem.
4. Kopīgu interešu projekti, kas ietilpst II pielikuma 1. punkta e) apakšpunktā un 4. punktā noteiktajās kategorijās, arī ir atbilstīgi Savienības finansiālās palīdzības saņemšanai darbiem paredzētu dotāciju veidā, ja attiecīgie projektu virzītāji var skaidri pierādīt, ka projekti radīs ievērojamas pozitīvas papildu sekas un ka tie nav komerciāli dzīvotspējīgi saskaņā ar saimnieciskās darbības plānu un citiem veiktajiem izvērtējumiem, jo īpaši, ja tos veikuši iespējamie ieguldītāji vai kreditori vai attiecīgā gadījumā valsts regulatīvā iestāde.

15. pants

Norādes Savienības finansiālās palīdzības piešķiršanas kritērijiem

Specifiskie kritēriji, kas noteikti 4. panta 2. punktā, un 4. panta 4. punktā noteiktie parametri ir arī uzskatāmi par mērķiem, kad nosaka Savienības finansiālās palīdzības piešķiršanas kritērijus attiecīgajā regulā par Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu.

16. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 3. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz četru gadu laikposmu no 2013. gada 15. maija. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms šā laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 3. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Saskaņā ar 3. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

VI NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

17. pants

Ziņošana un novērtēšana

Ne vēlāk kā 2017. gadā Komisija publicē ziņojumu par kopīgu interešu projektu īstenošanu un to iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei. Šajā ziņojumā sniedz novērtējumu par:

- a) gūtajām sekmēm saskaņā ar 3. pantu izraudzītu kopīgu interešu projektu plānošanā, izstrādē, būvniecībā un nodošanā ekspluatācijā un – attiecīgā gadījumā – par īstenošanas kavēšanos un citām sastaptām grūtībām;
- b) Savienības piešķirtajiem un izmaksātajiem līdzekļiem kopīgu interešu projektiem, salīdzinot ar finansēto kopīgu interešu projektu kopējo vērtību;
- c) attiecībā uz elektroenerģijas un gāzes nozarēm – izmaiņām starpsavienojumu līmenī starp dalībvalstīm, attiecīgo enerģijas cenu dinamiku, kā arī tīkla sistēmas atteižu skaitu, to cēloņiem un saistītajām izmaksām ekonomikai;

▼B

- d) attiecībā uz atļauju piešķiršanu un sabiedrības līdzdalību – jo īpaši par:
- i) kopīgu interešu projektu atļauju piešķiršanas procesu vidējo un maksimālo kopējo ilgumu, tostarp katra pirmspieteikuma procedūras posma ilgumu, salīdzinot ar grafiskā paredzētajiem galvenajiem starprezultātiem, kas minēti 10. panta 4. punktā;
 - ii) pretestību pret kopīgu interešu projektiem (jo īpaši tādu rakstisku iebildumu skaitu, kas saņemti sabiedriskās apspriešanas procesā, tiesvedību skaitu);
 - iii) paraugprakses un novatoriskās prakses pārskatu attiecībā uz ieinteresēto personu iesaisti un ietekmes uz vidi mazināšanu atļaujas piešķiršanas procesu un projekta īstenošanas laikā;
 - iv) shēmu efektivitāti, kas paredzētas 8. panta 3. punktā attiecībā uz saskaņā ar 10. pantu noteikto termiņu ievērošanu;
- e) attiecībā uz regulatīvo režīmu – jo īpaši par:
- i) kopīgu interešu projektu skaitu, par ko pieņemts pārrobežu izmaksu sadalījuma lēmums saskaņā ar 12. pantu;
 - ii) to kopīgu interešu projektu skaitu un veidu, kam piešķirti konkrēti stimuli saskaņā ar 13. pantu;
- f) šīs regulas efektivitāti saistībā ar ieguldījumu tirgus integrācijā līdz 2014. un 2015. gadam, klimata un enerģētikas mērķu sasniegšanā līdz 2020. gadam un ilgākā termiņā virzībā uz ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni līdz 2050. gadam.

*18. pants***Informācija un publiskošana**

Komisija sešu mēnešu laikā pēc pirmā Savienības saraksta pieņemšanas dienas izveido sabiedrībai viegli pieejamu infrastruktūras pārredzamības platformu, tostarp internetā. Platforma ietver šādu informāciju:

- a) vispārīgu, atjauninātu informāciju, tostarp ģeogrāfisko informāciju, par katru kopīgu interešu projektu;
- b) katra kopīgu interešu projekta īstenošanas plānu, kā noteikts 5. panta 1. punktā;
- c) galvenos rezultātus no izmaksu un ieguvumu analīzes, kuras pamatā ir saskaņā ar 11. pantu izstrādātā metodoloģija, attiecībā uz kopīgu interešu projektiem, izņemot komerciāli sensitīvu informāciju;
- d) Savienības sarakstu;
- e) informāciju par katram kopīgu interešu projektam Savienības piešķirto un izmaksāto finansējumu.

▼ **B***19. pants***Pārejas noteikumi**

Šī regula neskar tādas finansiālās palīdzības piešķiršanu, turpināšanu vai grozīšanu, ko piešķirusi Komisija, pamatojoties uz uzaicinājumiem iesniegt priekšlikumus, kuri izsludināti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 680/2007 (2007. gada 20. jūnijs), ar ko paredz vispārīgus noteikumus Kopienas finansiālā atbalsta piešķiršanai Eiropas transporta un enerģētikas tīklu jomā ⁽¹⁾, projektiem, kas uzskaitīti Lēmuma Nr. 1364/2006/EK I un III pielikumā, vai ņemot vērā mērķus, kuru pamatā ir attiecīgās *TEN-E* paredzētās izdevumu kategorijas, kā noteikts Padomes Regulā (EK) Nr. 1083/2006 (2006. gada 11. jūlijs), ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu ⁽²⁾.

Kopīgu interešu projektiem, par kuriem atļauju piešķiršanas procesā projekta virzītājs ir iesniedzis pieteikuma dokumentāciju pirms 2013. gada 16. novembra, III nodaļas noteikumus nepiemēro.

▼ **M4**

▼ **M5**

▼ **B***22. pants***Grozījumi Regulā (EK) Nr. 715/2009**

Regulu (EK) Nr. 715/2009 groza šādi:

1) regulas 8. panta 10. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) ņem vērā valstu ieguldījumu plānus, ievērojot 12. panta 1. punktā minētos reģionālos ieguldījumu plānus un attiecīgā gadījumā tīkla plānošanas Savienības aspektus, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 347/2013 (2013. gada 17. aprīlis), ar ko nosaka Eiropas energoinfrastruktūras pamatnostādnes (*); tam veic izdevumu un ieguvumu analīzi, izmantojot metodoloģiju, kas noteikta, kā izklāstīts minētās regulas 11. pantā.

(*) OV L 115, 25.4.2013., 39. lpp.”;

2) regulas 11. pantu aizstāj ar šādu:

“11. pants

Izmaksas

Izmaksas, kas saistītas ar šīs regulas 4. līdz 12. pantā un Regulas (ES) Nr. 347/2013 11. pantā minētajām gāzes PSOET darbībām, sedz pārvades sistēmu operatori, un tās ņem vērā tarifu aprēķinos. Regulatīvās iestādes apstiprina minētās izmaksas vienīgi tad, ja tās ir pamatotas un atbilstīgas.”

⁽¹⁾ OV L 162, 22.6.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 210, 31.7.2006., 25. lpp.

▼B

23. pants

Atcelšana

Lēmumu Nr. 1364/2006/EK atceļ no 2014. gada 1. janvāra. No šīs regulas neizriet nekādas tiesības attiecībā uz projektiem, kas uzskaitīti Lēmuma Nr. 1364/2006/EK I un III pielikumā.

24. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2013. gada 1. jūnija, izņemot 14. un 15. pantu, ko piemēro no attiecīgās regulas par Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu piemērošanas dienas.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

I PIELIKUMS

ENERGOINFRASTRUKTŪRAS PRIORITĀRIE KORIDORI UN JOMAS

Šo regulu piemēro turpmāk minētajiem Eiropas energoinfrastruktūras prioritāriem koridoriem un jomām.

1. PRIORITĀRIE ELEKTROENERĢIJAS KORIDORI

1. Jūras elektrotīkli ziemeļu jūrās (“NSOG”): integrēta jūras elektrotīkla attīstība un saistītie starpsavienojumi Ziemeļu jūrā, Īrijas jūrā, Lamanša jūras šaurumā, Baltijas jūrā un blakus esošajos ūdeņos, lai pārvadītu elektroenerģiju, kas iegūta no atjaunojamiem jūras enerģijas avotiem, uz patēriņa centriem un krātuvēm un kāpinātu elektroenerģijas pārrobežu apmaiņu.

Attiecīgās dalībvalstis: Apvienotā Karaliste, Beļģija, Dānija, Francija, Īrija, Luksemburga, Nīderlande, Vācija, Zviedrija.

2. Ziemeļu–dienvidu elektrotīklu starpsavienojumi Rietumeiropā (“NSI West Electricity”): starpsavienojumi starp reģiona dalībvalstīm un trešām valstīm Vidusjūras reģionā, tostarp Ibērijas pussalā, jo īpaši, lai integrētu no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtu elektroenerģiju un stiprinātu iekšējā tīkla infrastruktūras ar mērķi veicināt reģiona tirgus integrāciju.

Attiecīgās dalībvalstis: Apvienotā Karaliste, Austrija, Beļģija, Francija, Itālija, Īrija, Luksemburga, Malta, Nīderlande, Portugāle, Spānija, Vācija.

3. Ziemeļu–dienvidu elektroenerģijas starpsavienojumi Austrumeiropas vidienē un dienvidos (“NSI East Electricity”): starpsavienojumi un iekšējās līnijas ziemeļu–dienvidu un austrumu–rietumu virzienā, lai pabeigtu iekšējā tirgus izveidi un integrētu no atjaunojamiem enerģijas avotiem saražoto enerģiju.

Attiecīgās dalībvalstis: Austrija, Bulgārija, Čehijas Republika, Grieķija, Horvātija ⁽¹⁾, Itālija, Kipra, Polija, Rumānija, Slovākija, Slovēnija, Ungārija, Vācija.

4. Baltijas enerģijas tirgus starpsavienojuma plāns elektroenerģijas jomā (“BEMIP Electricity”): starpsavienojumi starp dalībvalstīm Baltijas reģionā un attiecīgi iekšējā tīkla infrastruktūras nostiprināšana, lai novērstu Baltijas valstu izolētību, veicinātu tirgus integrāciju, *inter alia* strādājot pie atjaunojamo energoresursu integrācijas reģionā.

Attiecīgās dalībvalstis: Dānija, Igaunija, Latvija, Lietuva, Polija, Somija, Vācija, Zviedrija.

2. PRIORITĀRIE GĀZES KORIDORI

5. Ziemeļu–dienvidu gāzes starpsavienojumi Rietumeiropā (“NSI West Gas”): gāzes infrastruktūra ziemeļu–dienvidu gāzes plūsmām Rietumeiropā, lai vēl vairāk diversificētu piegādes maršrutus un palielinātu gāzes piegādājamību īstermiņā.

Attiecīgās dalībvalstis: Apvienotā Karaliste, Beļģija, Dānija, Francija, Itālija, Īrija, Luksemburga, Malta, Nīderlande, Portugāle, Spānija, Vācija.

6. Ziemeļu–dienvidu gāzes starpsavienojumi Austrumeiropas vidienē un dienvidos (“NSI East Gas”): gāzes infrastruktūra reģionāliem gāzes savienojumiem Baltijas jūras reģionā un starp to un Adrijas un Egejas jūru, Vidusjūras baseina austrumiem un Melno jūru un piegādes avotu diversifikācijas un piegāžu drošības veicināšanai.

Attiecīgās dalībvalstis: Austrija, Bulgārija, Čehijas Republika, Grieķija, Horvātija ⁽¹⁾, Itālija, Kipra, Polija, Rumānija, Slovākija, Slovēnija, Ungārija, Vācija.

⁽¹⁾ Atkarībā no tā, vai un kad Horvātija pievienosies.

▼ **B**

7. Dienvidu gāzes koridors (“SGC”): infrastruktūra gāzes pārvadīšanai no Kaspijas baseina, Vidusāzijas, Tuvajiem Austrumiem un Vidusjūras baseina austrumiem uz Savienību, lai uzlabotu gāzes piegāžu diversifikāciju.

Attiecīgās dalībvalstis: Austrija, Bulgārija, Čehijas Republika, Francija, Grieķija, Horvātija ⁽¹⁾, Itālija, Kipra, Polija, Rumānija, Slovākija, Slovēnija, Ungārija, Vācija.

8. Baltijas enerģētikas tirgus starpsavienojuma plāns gāzes jomā (“BEMIP Gas”): gāzes infrastruktūra, lai novērstu trīs Baltijas valstu un Somijas izolētību un atkarību no viena piegādātāja, attiecīgi stiprinātu iekšējā tīkla infrastruktūras un palielinātu piegāžu diversifikāciju un drošību Baltijas jūras reģionā.

Attiecīgās dalībvalstis: Dānija, Igaunija, Latvija, Lietuva, Polija, Somija, Vācija, Zviedrija.

3. PRIORITĀRAIS NAFTAS KORIDORS

9. Naftas piegāžu savienojumi Austrumeiropas vidienē (“OSC”): naftas cauruļvadu tīkla sadarbības Austrumeiropas vidienē, lai palielinātu piegāžu drošību un samazinātu vides riskus.

Attiecīgās dalībvalstis: Austrija, Čehijas Republika, Horvātija ⁽¹⁾, Polija, Slovākija, Ungārija, Vācija.

4. PRIORITĀRĀS TEMATISKĀS JOMAS

10. Viedo tīklu ieviešana: viedo tīklu tehnoloģiju ieviešana visā Savienībā, lai efektīvi integrētu visu elektrotīklam pieslēgto lietotāju paradumus un rīcību, jo īpaši elektroenerģijas ražošanas lielos apjomos no atjaunojamiem vai decentralizētiem enerģijas avotiem un patērētāju reakcija pieprasījuma veidā.

Attiecīgās dalībvalstis: visas.

11. Elektromaģistrāles: līdz 2020. gadam izveido pirmās elektromaģistrāles ar mērķi izveidot tādu elektromaģistrāļu sistēmu visā Savienībā, kura spētu:

- pielāgoties tam, ka aizvien pieaug no vēja saražotās enerģijas pārpalikums Ziemeļu jūrā un Baltijas jūrā un ap šīm jūrām, kā arī palielināsies atjaunojamo energoresursu ražošana Austrumeiropā, Dienvideiropā un arī Ziemeļāfrikā;
- savienot šos jaunus enerģijas ražošanas centrus ar lielākajiem uzglabāšanas centriem ziemeļvalstīs, Alpu reģionā un citos reģionos, kuros ir lielākie patēriņa centri; un
- tikt galā ar arvien mainīgāku un decentralizētāku elektroenerģijas apgādi un elastīgu pieprasījumu.

Attiecīgās dalībvalstis: visas.

12. Pārrobežu oglekļa dioksīda tīkls: izveidot infrastruktūru, kas domāta oglekļa dioksīda transportēšanai starp dalībvalstīm un kaimiņu trešām valstīm, ņemot vērā gaidāmo oglekļa dioksīda uztveršanas un uzglabāšanas ieviešanu.

Attiecīgās dalībvalstis: visas.

⁽¹⁾ Atkarībā no tā, vai un kad Horvātija pievienosies.

II PIELIKUMS

ENERGOINFRASTRUKTŪRAS KATEGORIJAS

Energoinfrastrukturās kategorijas, kas jāattīsta, lai īstenotu I pielikumā uzskaitītās energoinfrastrukturās prioritātes:

- 1) elektroenerģija:
 - a) augstsprieguma gaisvadu elektropārvades līnijas, ja tās projektētas 220 kV vai lielākam spriegumam, un apakšzemes un zemūdens elektropārvades kabeļlīnijas, ja tās projektētas 150 kV vai lielākam spriegumam;
 - b) jo īpaši attiecībā uz elektromaģistrālēm: jebkāds materiāls aprīkojums, kas projektēts elektroenerģijas pārvadīšanai augstsprieguma vai supraugstā sprieguma sistēmā, lai vietas, kur enerģija tiek ražota vai uzglabāta lielos apjomos vienā vai vairākās dalībvalstīs vai trešās valstīs, savienotu ar vietām, kur ir liels elektroenerģijas patēriņš vienā vai vairākās dalībvalstīs;
 - c) elektroenerģijas uzglabāšanas objekti, kas paredzēti elektroenerģijas pastāvīgai vai pagaidu uzglabāšanai virszemes vai apakšzemes infrastruktūrā vai ģeoloģiskos objektos, ar nosacījumu, ka tie ir tieši pieslēgti augstsprieguma elektropārvades līnijām, kas projektētas 110 kV vai lielākam spriegumam;
 - d) jebkāds aprīkojums vai iekārta, kas ir būtiska, lai a) līdz c) apakšpunktā minētās sistēmas būtu ekspluatācijā drošas, neapdraudētas un efektīvas, tostarp aizsardzības, uzraudzības un kontroles sistēmas visiem sprieguma līmeņiem un apakšstacijām;
 - e) jebkāds aprīkojums vai iekārta gan pārvades, gan vidēja sprieguma sadales līniju līmenī, kura funkcija ir divpusēja digitāla komunikācija reāllaikā vai tuvu tam, interaktīvs un intelektīvs elektroenerģijas ražošanas, pārvades, sadales un patēriņa monitorings un vadība elektrotīklā, lai izveidotu tīklu, kurā efektīvi integrētas visu tam pieslēgto lietotāju – ražotāju, patērētāju un lietotāju, kas vienlaikus ir ražotāji un patērētāji, – darbības un ieradumi nolūkā nodrošināt ekonomiski izdevīgu un ilgtspējīgu elektroenerģijas sistēmu, ko raksturo mazi zudumi, augsta kvalitāte, apgādes drošība un lietošanas drošums;
- 2) gāze:
 - a) dabasgāzes un biogāzes pārvades cauruļvadi, kas ir daļa no tīkla, kurš lielākoties sastāv no augstspiediena cauruļvadiem, izņemot augstspiediena cauruļvadus, ko izmanto dabasgāzes sadalei izpētes un ieguves vietās vai vietējā līmenī;
 - b) apakšzemes uzglabāšanas objekti, kas pievienoti iepriekš minētajiem gāzes augstspiediena cauruļvadiem;
 - c) sašķidrīnātas dabasgāzes vai saspīestas dabasgāzes pieņemšanas, uzglabāšanas un regažifikācijas vai dekompresijas objekti;
 - d) jebkāds aprīkojums vai iekārta, kas ir būtiska, lai sistēma būtu ekspluatācijā droša, neapdraudēta un efektīva vai lai nodrošinātu divvirzienu plūsmas jaudu, tostarp kompresoru stacijas;
- 3) nafta:
 - a) jēlnaftas transportēšanas cauruļvadi;
 - b) sūkņēšanas stacijas un uzglabāšanas objekti, kas nepieciešami jēlnaftas cauruļvada ekspluatācijai;
 - c) jebkāds aprīkojums vai iekārta, kas ir būtiska, lai attiecīgā sistēma darbotos pareizi, droši un efektīvi, tostarp aizsardzības, uzraudzības un kontroles sistēmas un reversās plūsmas ierīces;

▼B

- 4) oglekļa dioksīds:
- a) specializēti cauruļvadi (izņemot sākumposma cauruļvadu tīklu), ko izmanto, lai no vairāk nekā viena avota, t. i., rūpnieciskām iekārtām (tostarp spēkstacijām), kas rada oglekļa dioksīdu sadedzināšanas procesā vai citās ķīmiskās reakcijās, kurās iesaistīti fosili vai nefosili oglekli saturoši savienojumi, transportētu antropogēnas izcelsmes oglekļa dioksīdu tā pastāvīgai ģeoloģiskai uzglabāšanai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/31/EK ⁽¹⁾;
 - b) objekti oglekļa dioksīda sašķidrīnāšanai un pagaidu uzglabāšanai, gatavojoties tā tālākai transportēšanai. Tas neietver infrastruktūru ģeoloģiskās formācijās, ko izmanto oglekļa dioksīda pastāvīgai uzglabāšanai saskaņā ar Direktīvu 2009/31/EK, un saistītos virszemes un iesūkņēšanas objektus;
 - c) jebkāds aprīkojums vai iekārta, kas ir būtiska, lai attiecīgā sistēma darbotos pareizi un būtu ekspluatācijā neapdraudēta un efektīva, tostarp aizsardzības, uzraudzības un kontroles sistēmas.

⁽¹⁾ OV L 140, 5.6.2009., 114. lpp.

III PIELIKUMS

REĢIONĀLIE KOPĪGU INTEREŠU PROJEKTU SARAKSTI

1. NOTEIKUMI GRUPĀM

1. Attiecībā uz elektroenerģijas projektiem, kas ietilpst II pielikuma 1. punktā minētajās kategorijās, katrā grupā ir pārstāvji no dalībvalstīm, valstu regulatīvajām iestādēm, PSO, kā arī Komisijas, Aģentūras un elektroenerģijas PSOET.

Attiecībā uz gāzes projektiem, kas ietilpst II pielikuma 2. punktā minētajās kategorijās, katrā grupā ir pārstāvji no dalībvalstīm, valstu regulatīvajām iestādēm, PSO, kā arī Komisijas, Aģentūras un gāzes PSOET.

Attiecībā uz naftas un oglekļa dioksīda transportēšanas projektiem, kas ietilpst II pielikuma 3. un 4. punktā minētajās kategorijās, katrā grupā ir pārstāvji no dalībvalstīm, projekta virzītājiem, uz kuriem attiecas katra no I pielikumā minētajām attiecīgajām prioritātēm, kā arī no Komisijas.

2. Grupu lēmējstruktūras var apvienoties. Visas grupas vai lēmējstruktūras var vajadzības gadījumā tikties, lai apspriestu visām grupām kopīgus jautājumus; šādi jautājumi var būt saistībā ar pārreģionālo konsekvenci vai to ierosināto projektu skaitu, kas iekļauti reģionālo sarakstu projektos, kuri draud kļūt nepārvaldāmi.
3. Katra grupa savu darbu organizē saskaņīgi ar reģionālās sadarbības centieniem atbilstīgi Direktīvas 2009/72/EK 6. pantam, Direktīvas 2009/73/EK 7. pantam, Regulas (EK) Nr. 714/2009 12. pantam un Regulas (EK) Nr. 715/2009 12. pantam un saskaņīgi ar citām esošām reģionālās sadarbības struktūrām.
4. Katra grupa pēc vajadzības, ņemot vērā attiecīgās I pielikumā minētās prioritātes īstenošanu, uzaicina projektu virzītājus, kuru projekti varētu tikt atlasīti kā kopīgu interešu projekti, pārstāvjus no valsts pārvaldes iestādēm un regulatīvajām iestādēm, PSO pārstāvjus no ES kandidātvalstīm, potenciālajām kandidātvalstīm, Eiropas Ekonomikas zonas un Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas dalībvalstīm, Enerģētikas kopienas iestāžu un struktūru pārstāvjus, pārstāvjus no valstīm, uz ko attiecas Eiropas kaimiņattiecību politika, un valstīm, ar ko Savienība iedibinājusi īpašu sadarbību enerģētikas jomā. Lēmumu uzaicināt trešās valsts pārstāvjus pieņemt pēc vienprātības principa.
5. Katra grupa apspriežas ar organizācijām, kas pārstāv ieinteresētās personas, un attiecīgā gadījumā – ar pašām ieinteresētajām personām, tostarp ražotājiem, sadales sistēmu operatoriem, piegādātājiem un patērētājiem, un ar vides aizsardzības organizācijām. Grupa var rīkot uzklaušanās vai apspriedes, ja tas ir lietderīgi tās uzdevumu izpildei.
6. Komisija 18. pantā minētajā pārredzamības platformā publicē katras grupas iekšējos noteikumus, regulāri atjauninātu informāciju par darba gaitu, sanāksmju darba kārtību, kā arī galīgos secinājumus un lēmumus.
7. Komisija, Aģentūra un grupas tiecas nodrošināt konsekvenci dažādu grupu starpā. Tādēļ Komisija un Aģentūra attiecīgā gadījumā nodrošina informācijas apmaiņu saistībā ar visu darbu, par ko attiecīgajās grupās ir pārreģionāla interese.

▼B

Valsts regulatīvo iestāžu un Aģentūras dalība grupās neapdraud to mērķu un pienākumu pildīšanu, kas tām noteikti šajā regulā vai Direktīvas 2009/72/EK 36. un 37. pantā un Direktīvas 2009/73/EK 40. un 41. pantā, vai Regulā (EK) Nr. 713/2009.

2. REĢIONĀLO SARAKSTU IZVEIDES PROCESS

1. Projekta virzītāji, kuru projekti varētu tikt atlasīti kā kopīgu interešu projekti un kuri vēlas šāda statusa iegūšanu, grupai iesniedz pieteikumu, lai projekts tiktu izraudzīts par kopīgu interešu projektu, un pieteikumā iekļauj:
 - novērtējumu par to, kā viņa projekti sekmēs I pielikumā minēto prioritāšu īstenošanu,
 - analīzi par to, kā ir izpildīti 4. pantā noteiktie kritēriji,
 - projektiem, kas sasnieguši pietiekamu gatavību, – projektam pielāgotu izmaksu un ieguvumu analīzi saskaņā ar 21. un 22. pantu un pamatojoties uz metodoloģijām, ko, ievērojot 11. pantu, ir izstrādājis elektroenerģijas PSOET vai gāzes PSOET, un
 - visu citu informāciju, kas būtiska projekta novērtēšanai.
2. Visi saņēmēji nodrošina komerciāli sensitīvas informācijas konfidencialitāti.
3. Pēc pirmā Savienības saraksta pieņemšanas visiem turpmāk pieņemtajiem Savienības sarakstiem ierosinātie elektroenerģijas pārvades un uzglabāšanas projekti, kas ietilpst II pielikuma 1. punkta a), b) un d) apakšpunktā minētajās kategorijās, ir daļa no jaunākā pieejamā elektroenerģijas tīkla desmit gadu attīstības plāna, ko izstrādājis elektroenerģijas PSOET saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 714/2009 8. pantu.
4. Pēc pirmā Savienības saraksta pieņemšanas attiecībā uz visiem turpmāk pieņemtajiem Savienības sarakstiem ierosinātie gāzes pārvades un uzglabāšanas projekti, kas ietilpst II pielikuma 2. punktā minētajās kategorijās, ir daļa no jaunākā pieejamā gāzes tīkla desmit gadu attīstības plāna, ko izstrādājis gāzes PSOET saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 715/2009 8. pantu.
5. Projektu priekšlikumus, kas iesniegti iekļaušanai pirmajā Savienības sarakstā un kas pirms tam nav vērtēti atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 714/2009 8. pantam, vērtē Savienības līmeņa sistēmā, un to veic:
 - elektroenerģijas PSOET saskaņā ar metodoloģiju, ko piemēro jaunākajā pieejamajā tīkla desmit gadu attīstības plānā projektiem, kuri ietilpst II pielikuma 1. punkta a), b) un d) apakšpunktā minētajās kategorijās,
 - gāzes PSOET vai trešā persona saskaņotā veidā, balstoties uz objektīvu metodoloģiju attiecībā uz projektiem, uz kuriem attiecas II pielikuma 2. punkts.

Līdz 2014. gada 16. janvārim Komisija izdod pamatnostādnes par kritērijiem, kas jāpiemēro elektroenerģijas un gāzes PSOET, izstrādājot to attiecīgos tīkla desmit gadu attīstības plānus, kuri minēti šā punkta 3. un 4. apakšpunktā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi un procesa pārredzamību.
6. Ierosinātie oglekļa dioksīda transportēšanas projekti, kas ietilpst II pielikuma 4. punktā minētajā kategorijā, ir daļa no oglekļa dioksīda transportēšanas un uzglabāšanas pārrobežu infrastruktūrai veltīta plāna, ko izstrādājušas vismaz divas dalībvalstis un ko Komisijai iesniedz vai nu attiecīgās dalībvalstis, vai šo dalībvalstu ieceltas struktūras.

▼B

7. Attiecībā uz ierosinātajiem projektiem, kas ietilpst II pielikuma 1. un 2. punktā minētajās kategorijās, valsts regulatīvās iestādes un vajadzības gadījumā Aģentūra iespēju robežās un kontekstā ar reģionālo sadarbību (Direktīvas 2009/72/EK 6. pants, Direktīvas 2009/73/EK 7. pants) pārbauda, cik konsekventi tiek piemērota kritēriju / izmaksu un ieguvumu analīzes metodoloģija, un novērtē to pārrobežu nozīmi. Tās novērtējumu iesniedz grupai.
8. Attiecībā uz ierosinātajiem naftas un oglekļa dioksīda transportēšanas projektiem, kas ietilpst kādā no II pielikuma 3. un 4. punktā minētajām kategorijām, Komisija izvērtē, kā piemēroti 4. pantā minētie kritēriji. Attiecībā uz ierosinātajiem oglekļa dioksīda projektiem, kas ietilpst II pielikuma 4. punktā minētajā kategorijā, Komisija arī ņem vērā paplašināšanas iespējas nākotnē, lai iesaistītu vēl citas dalībvalstis. Komisija novērtējumu iesniedz grupai.
9. Dalībvalstis, uz kuru teritoriju ierosinātais projekts neattiecas, bet var potenciāli sniegt pozitīvu neto ietekmi vai būtiski ietekmēt, piemēram, vidi vai energoinfrastruktūras darbību tās teritorijā, var iesniegt grupai atzinumu, izklāstot savus apsvērumus.
10. Grupas lēmējstruktūra pēc grupas dalībvalsts pieprasījuma izskata pamatos apsvērumus, ko dalībvalsts iesniegusi saskaņā ar 3. panta 3. punktu, kāpēc tā neapstiprina kopīgu interešu projektu, kurš attiecas uz tās teritoriju.
11. Grupas locekļi rīko tikšanos, lai izskatītu un sakārtotu ierosinātos projektus prioritārā secībā, ņemot vērā regulatoru novērtējumu vai Komisijas novērtējumu attiecībā uz naftas un oglekļa dioksīda transportēšanas projektiem.
12. Grupā sagatavotos reģionālo sarakstu projektus ar ierosinātajiem projektiem, kas ietilpst kādā no II pielikuma 1. un 2. punktā minētajām kategorijām, un jebkādus atzinumus, kuri minēti šā punkta 9. apakšpunktā, iesniedz Aģentūrai sešus mēnešus pirms Savienības saraksta pieņemšanas dienas. Aģentūra novērtē reģionālo sarakstu projektus kopā ar atziniem trīs mēnešu laikā pēc to saņemšanas. Aģentūra sniedz atzinumu par reģionālo sarakstu projektiem, jo īpaši par kritēriju un izmaksu un ieguvumu analīzes saskaņīgu piemērošanu reģionos. Aģentūras atzinumu pieņem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 713/2009 15. panta 1. punktā minēto procedūru.
13. Viena mēneša laikā pēc Aģentūras atzinuma saņemšanas katras grupas lēmējstruktūra pieņem galīgo reģionālo sarakstu, ievērojot 3. panta 3. punkta noteikumus, pamatojoties uz grupas priekšlikumu un ņemot vērā Aģentūras atzinumu un valsts regulatīvo iestāžu novērtējumu, kuri iesniegti saskaņā ar šā punkta 7. apakšpunktu, vai Komisijas novērtējumu par naftas un oglekļa dioksīda transportēšanas projektiem, kurš ierosināts saskaņā ar 8. apakšpunktu. Grupas galīgos reģionālos sarakstus iesniedz Komisijai, pievienojot jebkādus atzinumus, kas minēti 9. apakšpunktā.
14. Ja, pamatojoties uz saņemtajiem reģionālajiem sarakstiem un ņemot vērā Aģentūras atzinumu, kopīgu interešu projektu kopējais skaits Savienības sarakstā pārsniedz pārvaldāmu daudzumu, Komisija pēc apspriešanās ar katru attiecīgo grupu apsver iespēju Savienības sarakstā neiekļaut projektus, kas attiecīgās grupas sarakstā saskaņā ar 4. panta 4. punktā noteikto prioritāro secību atrodas beigās.

▼B*IV PIELIKUMS***KOPĪGU INTEREŠU PROJEKTU KRITĒRIJI – NOTEIKUMI UN RĀDĪTĀJI**

1. Projekts ar ievērojamu pārrobežu ietekmi ir projekts kādas dalībvalsts teritorijā, kas atbilst šādiem kritērijiem:

- a) elektroenerģijas pārvade - projekts pie minētās dalībvalsts robežas ar citu vai citām dalībvalstīm vai jebkurā citā būtiskā posmā tajā pašā pārvades koridorā palielina tīkla pārvades jaudu vai jaudu, kas pieejama komerciālajām plūsmām, vismaz par 500 MW, salīdzinot ar situāciju, ja projekts netiktu nodots ekspluatācijā;
- b) elektroenerģijas uzglabāšana - projekts nodrošina vismaz 225 megavatu uzstādīto kapacitāti un tādu uzglabāšanas kapacitāti, kas dod iespēju saražot neto elektroenerģiju vismaz 250 gigavattstundas gadā;
- c) gāzes pārvade - projekts saistīts ar ieguldījumiem reversās plūsmas jaudās vai uzlabo gāzes pārvades kapacitāti pāri attiecīgo dalībvalstu robežām vismaz par 10 %, salīdzinot ar situāciju, ja projekts netiktu nodots ekspluatācijā;
- d) gāzes uzglabāšana vai sašķidrināta/saspiesta dabasgāze - projekta mērķis ir vismaz divu dalībvalstu tieša vai netieša apgāde vai infrastruktūras standarta (N-1 noteikums) izpilde reģionālā līmenī saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 994/2010 ⁽¹⁾ 6. panta 3. punktu;
- e) viedie tīkli - projekts ir paredzēts aprīkojumam un iekārtām augstsprieguma un vidēja sprieguma līnijās vismaz 10 kV vai lielākam spriegumam. Tajā ir iesaistīti pārvades un sadales sistēmu operatori vismaz no divām dalībvalstīm, kuri aptver vismaz 50 000 lietotāju (elektroenerģijas ražotāji vai patērētāji, vai lietotāji, kas elektroenerģiju gan ražo, gan patērē) patēriņa zonā, kur patēriņš ir vismaz 300 GWh gadā, no kā vismaz 20 % ražo no atjaunojamiem resursiem, kas pēc to dabas ir svārstīgi.

2. Attiecībā uz projektiem, kas ietilpst II pielikuma 1. punkta a) līdz d) apakšpunktā minētajās kategorijās, 4. pantā uzskaitītos kritērijus novērtē šādi:

- a) tirgus integrāciju, konkurenci un sistēmas elastību mēra saskaņā ar analīzi, kas veikta jaunākajā pieejamajā elektroenerģijas Savienības tīkla desmit gadu attīstības plānā, proti:

— attiecībā uz pārrobežu projektiem aprēķina ietekmi uz tīkla pārvades jaudu abos elektroenerģijas plūsmas virzienos, ko mēra pēc elektroenerģijas daudzuma (MW) un to ieguldījuma, lai sasniegtu minimālo starpsavienojumu jaudu, kas atbilst vismaz 10 % no uzstādītās ražošanas jaudas, vai – attiecībā uz projektiem ar būtisku pārrobežu ietekmi – aprēķina ietekmi uz tīkla pārvades jaudu uz robežām starp attiecīgajām dalībvalstīm, attiecīgajām dalībvalstīm un trešām valstīm vai attiecīgajās dalībvalstīs un ietekmi uz pieprasījuma un piedāvājuma balansēšanu un tīkla darbību attiecīgajās dalībvalstīs,

— attiecībā uz V pielikuma 10. punktā minēto analīzes apgabalu izvērtē projekta ietekmi uz ražošanas un pārvades izmaksām energosistēmas mērogā un ietekmi uz tirgus cenu dinamiku un konvergenci atbilstīgi dažādiem plānošanas scenārijiem, turklāt ņemot vērā, kā tas maina sarindojumu pēc saimnieciskā izdevīguma;

⁽¹⁾ OV L 295, 12.11.2010., 1. lpp.

▼ B

- b) atjaunojamo energoresursu pārvadi no ražošanas vietām uz lieliem patēriņa centriem un uzglabāšanas krātuvēm mēra saskaņā ar analīzi, kas veikta jaunākajā pieejamajā elektroenerģijas tīkla desmit gadu attīstības plānā, proti:
- attiecībā uz elektroenerģijas pārvadi – aplēš no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas enerģijas ražošanas jaudu (pēc tehnoloģijas, izsakot MW), kas pievienota un pārvadīta, pateicoties projektam, un to salīdzina ar plānoto kopējo ražošanas jaudu no šādiem atjaunojamiem enerģijas avotiem attiecīgajā dalībvalstī 2020. gadā saskaņā ar valsts rīcības plānu atjaunojamo energoresursu jomā, kā noteikts Direktīvas 2009/28/EK 4. pantā,
 - attiecībā uz elektroenerģijas uzglabāšanu salīdzina jauno jaudu, ko nodrošina projekts, ar kopējo esošo jaudu tai pašai uzglabāšanas tehnoloģijai analīzes apgabalā, kā noteikts V pielikuma 10. punktā;
- c) apgādes drošība, sadarbspēja un droša sistēmas darbība – to mēra saskaņā ar analīzi, kas veikta jaunākajā pieejamajā elektroenerģijas tīkla desmit gadu attīstības plānā, proti, novērtē projekta ietekmi uz prognozētajiem slodzes zudumiem analīzes apgabalā, kā definēts V pielikuma 10. punktā, un izsaka kā ražošanas un pārvades adekvātumu raksturīgu slodzes periodu kopumā, ņemot vērā paredzamās izmaiņas ekstremālos klimatiskos apstākļos un to ietekmi uz infrastruktūras noturību. Attiecīgā gadījumā mēra projekta ietekmi uz neatkarīgu un uzticamu sistēmas darbības un pakalpojumu kontroli.
3. Attiecībā uz projektiem, kas ietilpst II pielikuma 2. punktā minētajās kategorijās, 4. pantā uzskaitītos kritērijus novērtē šādi:
- a) tirgus integrāciju un sadarbspēju mēra, aprēķinot, kāda ir projekta pievienotā vērtība no tirgus sektoru integrācijas un cenu konverģences viedokļa un no sistēmas kopējās elastības viedokļa, tostarp jaudas līmeni, kas tiek nodrošināts reversajām plūsmām saskaņā ar dažādiem scenārijiem;
 - b) konkurenci mēra pēc diversifikācijas, tostarp pēc tā, kā ir atvieglināta piekļuve vietējiem piegādes avotiem, secīgi ņemot vērā: avotu diversifikāciju, partneru diversifikāciju, maršrutu diversifikāciju un jaunās jaudas ietekmi uz HHI indeksu, ko aprēķina jaudas līmenī analīzes apgabalā, kā definēts V pielikuma 10. punktā;
 - c) gāzapgādes drošību mēra, aprēķinot projekta pievienoto vērtību no Savienības gāzes sistēmas īstermiņa un ilgtermiņa noturības viedokļa un sistēmas atlikušās elastības uzlabošanas viedokļa, lai tā varētu darboties piegāžu dalībvalstīm pārrāvumu gadījumā saskaņā ar dažādiem scenārijiem, kā arī aprēķinot projekta nodrošināto papildu jaudu, ko mēra salīdzinājumā ar infrastruktūras standartu (N-1 noteikums) reģionālā līmenī saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 994/2010 6. panta 3. punktu;
 - d) ilgtspējību mēra pēc tā, kāds ir projekta devums, lai samazinātu emisijas, lai nodrošinātu rezerves gadījumiem, kad tiek ražoti atjaunojami elektroenerģijas resursi, vai gāzē pārvērstas elektroenerģijas vai biogāzes transportēšanu, ņemot vērā gaidāmās klimatisko apstākļu pārmaiņas.
4. Attiecībā uz projektiem, kas ietilpst kādā no II pielikuma 1. punkta e) apakšpunktā minētajām kategorijām, katru 4. pantā minēto funkciju vērtē pēc šādiem kritērijiem:
- a) ilgtspējas līmenis: šo kritēriju mēra, izvērtējot siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumu un elektrotīkla infrastruktūras ietekmi uz vidi;

▼ B

- b) pārvades un sadales tīklu jauda nodrošināt pieslēgumus un pārvadīt elektroenerģiju pie lietotājiem un no lietotājiem: šo kritēriju mēra, aplēšot sadales tīklos sadalīto energoresursu uzstādīto jaudu, maksimālo pieļaujamo elektroenerģijas ievadīšanu tīklā, kas nerada sastrēguma risku pārvades tīklos, un enerģijas daudzumu, kas nav iegūts no atjaunojamiem avotiem sastrēgumu vai drošības apdraudējumu dēļ;
 - c) iespējas visām lietotāju kategorijām pieslēgties un piekļūt tīklam: šo kritēriju mēra, izvērtējot maksu un tarifu aprēķināšanai pieņemtās metodes un struktūru, ko piemēro ražotājiem, patērētājiem un lietotājiem, kas gan ražo, gan patērē, un darbības elastību, kas paredzēta elektroenerģijas balansēšanai tīklā;
 - d) apgādes drošība un kvalitāte: šo kritēriju mēra, izvērtējot šādus aspektus – attiecība starp garantēti pieejamo ražošanas jaudu un maksimālo pieprasījumu, no atjaunojamiem avotiem ražotas elektroenerģijas īpatsvars, elektrosistēmas stabilitāte, pārtraukumu ilgums un biežums uz klientu, tostarp ar klimatiskajiem apstākļiem saistīti pārrāvumi, un sprieguma kvalitāte;
 - e) elektroapgādes un tīkla darbības efektivitāte un pakalpojumu kvalitāte: šo kritēriju mēra, izvērtējot šādus aspektus – zudumu līmenis pārvades un sadales tīklos, attiecība starp minimālo un maksimālo elektroenerģijas pieprasījumu noteiktā laika periodā, patēriņa puses iesaistīšanās elektroenerģijas tirgos un energoefektivitātes pasākumos, elektrotīkla komponentu procentuālais izmantojums (t. i., vidējā slodze), tīkla komponentu pieejamība (saistībā ar plānotu un neplānotu apkopi) un tās ietekme uz tīkla darbību, tīkla jaudas faktiskā pieejamība attiecībā pret tās standarta vērtību;
 - f) pārrobežu elektroenerģijas tirgu darbības uzlabošana, izmantojot jaudas plūsmu kontroli, lai mazinātu cilpas plūsmas un palielinātu starpsavienojumu jaudu: šo kritēriju mēra, izvērtējot šādus aspektus – attiecība starp starpsavienojumu jaudu dalībvalstī un tās elektroenerģijas pieprasījumu, starpsavienojumu jaudas izmantojums, pārslodzes maksas starpsavienojumos.
5. Attiecībā uz naftas transportēšanas projektiem, kas ietilpst kādā no II pielikuma 3. punktā minētajām kategorijām, 4. pantā minētos kritērijus novērtē šādi:
- a) naftas apgādes drošību mēra, izvērtējot, kāda ir projekta nodrošinātās jaunās jaudas pievienotā vērtība no sistēmas kopējās īstermiņa un ilgtermiņa noturības viedokļa un no sistēmas atlikušās elastības viedokļa, lai tā varētu darboties piegāžu pārrāvumu laikā saskaņā ar dažādiem scenārijiem;
 - b) sadarbspēju mēra, izvērtējot, kādā mērā projekts uzlabo naftas tīkla darbību, konkrētāk, nodrošina reverso plūsmu iespēju;
 - c) resursu izmantošanas efektivitāti un ilgtspēju mēra, izvērtējot, kādā mērā projekts izmanto esošo infrastruktūru un palīdz mazināt ar vidi un klimata pārmaiņām saistīto slodzi un riskus.

*V PIELIKUMS***IZMAKSU UN IEGUVUMU ANALĪZE ENERĢOSISTĒMAS MĒROGĀ**

Metodoloģija, kas domāta kopīgu interešu projektu saskaņotai izmaksu un ieguvumu analīzei enerģosistēmas mērogā, atbilst šajā pielikumā noteiktajiem principiem.

1. Metodoloģijas pamatā ir kopējs ievaddatu kopums, kas ir reprezentatīvs Savienības elektroenerģijas un gāzes sistēmai $n + 5$ gadā, $n + 10$ gadā, $n + 15$ gadā un $n + 20$ gadā, kur "n" ir gads, kurā veic analīzi. Šajā datu kopumā ir vismaz turpmāk minētie dati:
 - a) elektroenerģija: pieprasījuma scenāriji, ražošanas jauda pēc kurināmā veida (biomasa, ģeotermālā enerģija, hidroenerģija, gāze, kodolenerģija, nafta, cietais kurināmais, vēja enerģija, saules fotoelementu enerģija, saules enerģijas koncentrēšana, citas atjaunojamo energoresursu tehnoloģijas) un pēc atrašanās vietas, kurināmā cenas (tostarp biomasa, ogles, gāze un nafta), oglekļa dioksīda cenas, pārvades un – attiecīgā gadījumā – sadales tīkla struktūra un tās attīstība, ņemot vērā visas nozīmīgās jaunās ražošanas jaudas (tostarp ražošanas jaudas, kas aprīkotas ar oglekļa dioksīda uztveršanas iekārtām), uzglabāšanas un pārvades projekti, par kuriem pieņemts galīgais lēmums par ieguldījumiem un kurus plānots nodot ekspluatācijā līdz $n + 5$ gada beigām;
 - b) gāze: pieprasījuma scenāriji, imports, kurināmā cenas (tostarp ogles, gāze un nafta), oglekļa dioksīda cenas, pārvades tīkla struktūra un tās attīstība, ņemot vērā visus jaunus projektus, par kuriem pieņemts galīgais lēmums par ieguldījumiem un kurus plānots nodot ekspluatācijā līdz $n + 5$ gada beigām.
2. Datu kopums atspoguļo spēkā esošos Savienības un valstu tiesību aktus analīzes brīdī. Datu kopumi, ko izmanto attiecīgi elektroenerģijai un gāzei, ir saderīgi, jo īpaši attiecībā uz pieņēmumiem par cenām un apjomiem katrā tirgū. Datu kopumu izstrādā pēc oficiālas apspriešanās ar dalībvalstīm un organizācijām, kas pārstāv visas ieinteresētās personas. Komisija un Aģentūra vajadzības gadījumā nodrošina piekļuvi vajadzīgajiem trešo personu komerciālajiem datiem.
3. Metodoloģija sniedz norādes par tīkla un tirgus modelēšanas izstrādāšanu un izmantošanu, kas nepieciešama izmaksu un ieguvumu analīzei.
4. Izmaksu un ieguvumu analīzes pamatā ir saskanīgs novērtējums par dažādu analizēto projektu kategoriju izmaksām un ieguvumiem, un tā aptver vismaz 1. punktā minēto laika periodu.
5. Izmaksu un ieguvumu analīzē ņem vērā vismaz šādas izmaksas: kapitālizmaksas, darbības un uzturēšanas izmaksas projekta tehniskā dzīves cikla laikā un attiecīgā gadījumā ekspluatācijas pārtraukšanas un atkritumu apsaimniekošanas izmaksas. Metodoloģija sniedz norādes par aprēķinos izmantojamām diskonta likmēm.
6. Attiecībā uz elektroenerģijas pārvadi un uzglabāšanu izmaksu un ieguvumu analīzē ņem vērā vismaz ietekmi un kompensācijas, ko rada Regulas (EK) Nr. 714/2009 13. panta piemērošana, ietekmi uz IV pielikumā definētajiem rādītājiem un šādu ietekmi:
 - a) siltumnīcefekta gāzu emisijas un pārvades zudumi projekta tehniskajā dzīves ciklā;
 - b) nākotnes izmaksas par ieguldījumiem jaunā ražošanas un pārvades jaudā visā projekta tehniskajā dzīves ciklā;

▼B

- c) darbības elastība, tostarp regulējošās jaudas un palīgpakalpojumu optimizēšana;
 - d) sistēmas noturība, tostarp pret katastrofām un klimatiskajiem apstākļiem, un sistēmas drošība, jo īpaši attiecībā uz Eiropas kritisko infrastruktūru, kā definēts Direktīvā 2008/114/EK.
7. Attiecībā uz gāzi izmaksu un ieguvumu analīzē ņem vērā vismaz tirgus testēšanas rezultātus, ietekmi uz IV pielikumā definētajiem rādītājiem un šādus faktorus:
 - a) noturība pret katastrofām un klimatiskajiem apstākļiem un sistēmas drošība, jo īpaši attiecībā uz Eiropas kritisko infrastruktūru, kā definēts Direktīvā 2008/114/EK;
 - b) pārslodze gāzes tīklā.
 8. Attiecībā uz viedajiem tīkliem izmaksu un ieguvumu analīzē ņem vērā ietekmi uz IV pielikumā definētajiem rādītājiem.
 9. Detalizētu metodi, ko izmanto, lai ņemtu vērā 6. līdz 8. punktā minētos rādītājus, izstrādā pēc oficiālas apspriešanās ar dalībvalstīm un organizācijām, kas pārstāv visas ieinteresētās personas.
 10. Metodoloģija nosaka, kāda analīze jāveic, balstoties uz attiecīgo ievaddatu kopumu, aprēķinot ietekmi gadījumam, kad projekts tiek realizēts, un gadījumam, kad projekts netiek realizēts. Atsevišķa projekta analizējamais apgabals aptver visas dalībvalstis un trešās valstis, kuru teritorijā būs projekts, visas tieši kaimiņos esošās dalībvalstis un visas citas dalībvalstis, uz kurām projektam būs būtiska ietekme.
 11. Analīzē noskaidro dalībvalstis, uz kurām projektam ir neto pozitīva ietekme (ieguvēji), un dalībvalstis, uz kurām projektam ir neto negatīva ietekme (izmaksu sedzēji). Katrā izmaksu un ieguvumu analīzē ietver jutīguma analīzi attiecībā uz ievaddatu kopumu, dažādu projektu nodošanu ekspluatācijā tajā pašā analizējamā apgabalā un citus būtiskus parametrus.
 12. Pārvades, krātuvju, sašķidrinātas un saspiestas dabasgāzes termināļu un sadales sistēmu operatori apmainās ar informāciju, kas nepieciešama metodoloģijas izstrādei, tostarp ar attiecīgajiem tīkla un tirgus modeļiem. Ikviens pārvades vai sadales sistēmas operators, kas vāc informāciju citu PSO vai SSO labā, nodod atpakaļ datu vākšanas rezultātus iesaistītajiem PSO un SSO.
 13. Attiecībā uz elektroenerģijas un gāzes tirgus un tīkla kopējo modeli, kas izklāstīts 11. panta 8. punktā, šā pielikuma 1. punktā minētais ievaddatu kopums aptver $n + 10$ gadu, $n + 20$ gadu un $n + 30$ gadu, un modelis dod iespēju veikt pilnīgu ekonomiskās, sociālās un vides ietekmes novērtējumu, kurā ietvertas arī ārējās izmaksas, piemēram, tās, kas saistītas ar siltumnīcefekta gāzu un citu gaisa piesārņotāju emisijām vai apgādes drošību.

▼B*VI PIELIKUMS***PAMATNOSTĀDNES PAR PĀRREDZAMĪBU UN SABIEDRĪBAS LĪDZDALĪBU**

1. Procedūru rokasgrāmatā, kas minēta 9. panta 1. punktā, norāda vismaz šādu informāciju:
 - a) attiecīgie tiesību akti, uz kuriem balstīti lēmumi un atzinumi attiecībā uz dažādiem kopīgu interešu projektu veidiem, tostarp vides tiesību akti;
 - b) saņemamie lēmumi un atzinumi;
 - c) kompetentās iestādes, citu iestāžu un svarīgāko ieinteresēto personu nosaukums un adrese;
 - d) darbplūsmā, kur izklāstīts katrs procesa posms, kā arī norādīts provizorisks grafiks un šīs lēmumu pieņemšanas procedūras pārskats;
 - e) informācija par to dokumentu plašumu, struktūru un detalizētību, kas jāiesniedz kopā ar pieteikumu par lēmuma pieņemšanu, tostarp kontrolsarakstu;
 - f) sabiedrības līdzdalības posmi un līdzekļi.
2. Regulas 10. panta 4. punkta b) apakšpunktā minētajā detalizētajā grafikā iekļauj vismaz šādu informāciju:
 - a) saņemamie lēmumi un atzinumi;
 - b) potenciāli iesaistītās iestādes, ieinteresētās personas un sabiedrība;
 - c) procedūras atsevišķie posmi un to ilgums;
 - d) būtiskākie sasniedzamie starprezultāti un to termiņi, ņemot vērā gaidāmo visaptverošo lēmumu;
 - e) iestāžu plānotie resursi un iespējamās vajadzības pēc papildu resursiem.
3. Lai vairotu sabiedrības līdzdalību atļauju piešķiršanas procesā un nodrošinātu iepriekšēju informāciju un dialogu ar sabiedrību, ievēro turpmāk minētos principus:
 - a) ieinteresētās personas, kuras ietekmē kopīgu interešu projekts, tostarp attiecīgās valsts, reģionālās un vietējās iestādes, zemes īpašnieki un iedzīvotāji, kas dzīvo projekta tuvumā, sabiedrība un pilsoniskās apvienības, organizācijas vai grupas tiek plaši informētas un ar tām apspriežas projekta sākumā, kad sabiedrības iespējamās bažas vēl ir iespējams ņemt vērā, un to veic atklātā un pārredzamā veidā. Vajadzības gadījumā kompetentā iestāde aktīvi atbalsta projekta virzītāja īstenotos pasākumus;
 - b) kompetentās iestādes nodrošina, ka kopīgu interešu projektu sabiedriskās apspriešanas procedūras ir pēc iespējas apvienotas grupās. Katra sabiedriskā apspriešana aptver visus jautājumus, kas attiecas uz konkrēto procedūras posmu, un vienu jautājumu, kurš attiecas uz konkrētu procedūras posmu, apspriež tikai vienā sabiedriskajā apspriešanā; tomēr viena sabiedriskā apspriešana var notikt vairāk nekā vienā vietā. Paziņojumā par sabiedrisko apspriešanu skaidri norāda, kādi jautājumi tiks apspriesti sabiedriskajā apspriešanā;
 - c) komentārus un iebildumus pieņem tikai no sabiedriskās apspriešanas sākuma līdz termiņa beigām.

▼B

4. Sabiedrības līdzdalības koncepcijā ietver vismaz šādu informāciju:
 - a) attiecīgās ieinteresētās personas, pie kurām jāvēršas;
 - b) paredzētie pasākumi, tostarp ierosinātās īpašo sanāksmju norises vietas un datumi;
 - c) grafiks;
 - d) attiecīgajiem uzdevumiem iedalītie cilvēkresursi.
5. Tā kā sabiedriskajai apspriešanai ir jānotiek pirms pieteikuma dokumentācijas iesniegšanas, attiecīgās puses vismaz:
 - a) publicē informatīvu bukletu (ne vairāk kā 15 lappuses), kurā skaidri un kodolīgi izklāstīts pārskats par projekta mērķi, projekta provizoriskais grafiks, apsvērtie valsts tīkla attīstības plāna alternatīvie maršruti, gaidāmā ietekme (tostarp pārrobežu ietekme) un iespējamie ietekmes mazināšanas pasākumi, ko publicē jau pirms apspriešanās; turklāt informatīvajā bukletā iekļauj 18. pantā minētās pārredzamības platformas un šā pielikuma 1. punktā minētās procedūras rokasgrāmatas vietņu adreses;
 - b) informē visas ieinteresētās personas, izmantojot 9. panta 7. punktā minēto tīmekļa vietni un citus informācijas līdzekļus;
 - c) rakstveidā aicina attiecīgās ieinteresētās personas uz īpašām sanāksmēm, kuru laikā apspriež iespējamās bažas.
6. Projekta tīmekļa vietnē ir pieejama vismaz šāda informācija:
 - a) šā pielikuma 5. punktā minētais informatīvais buklets;
 - b) netehnisks kopsavilkums, kuru regulāri atjaunina, kurš nav garāks par 50 lappusēm un kurā atspoguļots projekta pašreizējais stāvoklis un – ja tā ir atjaunināta versija – skaidri norādītas izmaiņas salīdzinājumā ar iepriekšējām versijām;
 - c) projekta un sabiedriskās apspriešanas plāns, kurā skaidri norādīts, kādos datumos un kur notiks sabiedriskās apspriešanas un uzklauššanas, un paredzētie temati, kas ir būtiski attiecībā uz šīm uzklauššanām;
 - d) kontaktinformācija, lai varētu saņemt pilnīgu pieteikuma dokumentāciju;
 - e) kontaktinformācija, lai varētu nosūtīt komentārus un iebildumus sabiedriskās apspriešanas laikā.

▼ **M6***VII PIELIKUMS***SAVIENĪBAS KOPĪGU INTEREŠU PROJEKTU SARAKSTS
("SAVIENĪBAS SARAKSTS"),****minēts 3. panta 4. punktā****A. SAVIENĪBAS SARAKSTA VEIDOŠANĀ PIEMĒROTIE PRINCIPI****1. Kopīgu interešu projektu kopas**

Daži kopīgu interešu projekti (KIP) ir apvienoti kopās, jo tie ir savstarpēji atkarīgi, potenciāli konkurējoši vai konkurējoši. Ir šāda veida KIP kopas:

- a) **savstarpēji atkarīgu KIP kopa**, kas ir "kopa X, kurā ietilpst šādi KIP:". Šāda kopa ir izveidota, lai apzinātu tos KIP, kas visi ir vajadzīgi tās pašas pārrobežu mēroga nepietiekamības atrisināšanai un kas nodrošina sinerģiju, ja tos īsteno kopā. Šajā gadījumā, lai gūtu ES mēroga labumu, ir jāīsteno visi KIP;
- b) **potenciāli konkurējošu KIP kopa**, kas ir "kopa X, kurā ietilpst viens vai vairāki šādi KIP:". Šāda kopa atspoguļo, ka pastāv neskaidrība par pārrobežu nepietiekamības apmēru. Šajā gadījumā ne visi kopā iekļautie KIP ir obligāti jāīsteno. Tas, vai jāīsteno viens, vairāki vai visi KIP, tiek atstāts tirgus ziņā – ar nosacījumu, ka saņemti vajadzīgie plānošanas, atļauju un regulējuma apstiprinājumi. Vajadzības gadījumā KIP nepieciešamību atkārtoti novērtē nākamajā KIP apzināšanas kārtā, citastarp attiecībā uz jaudas vajadzībām; kā arī
- c) **konkurējošu KIP kopa**, kas ir "kopa X, kurā ietilpst viens no šādiem KIP:". Šādas kopas risina vienu un to pašu nepietiekamības problēmu. Tomēr skaidrība par nepietiekamības apmēru ir lielāka nekā potenciāli konkurējošu KIP gadījumā, tāpēc ir skaidrs, ka ir jāīsteno tikai viens no KIP. Tas, kurš KIP tiek īstenots, tiek atstāts tirgus ziņā – ar nosacījumu, ka ir saņemti vajadzīgie plānošanas, atļauju un regulējuma apstiprinājumi. Vajadzības gadījumā KIP nepieciešamību atkārtoti novērtē nākamajā KIP apzināšanas kārtā.

Uz visiem KIP attiecas vienas un tās pašas tiesības un pienākumi, kas noteikti ar Regulu (ES) Nr. 347/2013.

2. Apakšstacijas un kompresorstacijas

Elektroenerģijas apakšstacijas, augstsprieguma līdzstrāvas savienotājstacijas un gāzes kompresorstacijas tiek uzskatītas par KIP daļu, ja tās ģeogrāfiski atrodas uz pārvades līnijas. Par atsevišķu KIP apakšstacijas, augstsprieguma līdzstrāvas savienotājstacijas un kompresorstacijas tiek uzskatītas un ir skaidri minētas Savienības sarakstā, ja to ģeogrāfiskā atrašanās vieta atšķiras no pārvades līniju vietas. Uz šiem objektiem attiecas tiesības un pienākumi, kas noteikti ar Regulu (ES) Nr. 347/2013.

3. Projekti, ko vairs neuzskata par KIP, un projekti, kas kļuvuši par citu KIP daļu

- a) Vairākus projektus, kas ietilpst ar Regulu (ES) Nr. 1391/2013 un Regulu (ES) 2016/89 izveidotajos Savienības sarakstos, par KIP vairs neuzskata viena vai vairāku šādu iemeslu dēļ:

— projekts jau ir nodots vai līdz 2019. gada beigām tiks nodots ekspluatācijā un tādējādi negūtu labumu no Regulas (ES) Nr. 347/2013 noteikumiem vai

▼ **M6**

- saskaņā ar jauniem datiem projekts neatbilst vispārīgajiem kritērijiem,
- virzītājs nav projektu atkārtoti iesniedzis šā Savienības saraksta atlasē procesā vai
- atlasē procesā tas ierindojies zemākā vietā nekā citi pretendējošie KIP.

Šos projektus (izņemot projektus, kas jau ir nodoti vai līdz 2019. gada beigām tiks nodoti ekspluatācijā) var izskatīt iekļaušanai nākamajā Savienības sarakstā, ja vairs nepastāvēs iemesli, kuru dēļ tie nav iekļauti pašreizējā Savienības sarakstā.

Šādi projekti nav KIP, bet pārredzamības un skaidrības labad ar sākotnējo KIP numuru ir norādīti VII(C) pielikuma sarakstā kā **“Projekti, ko par KIP vairs neuzskata”**.

- b) Turklāt daži projekti, kas iekļauti ar Regulu (ES) Nr. 1391/2013 un Regulas (ES) 2016/89 izveidotajos Savienības sarakstos, īstenošanas procesā ir kļuvuši par daļu no citiem KIP (KIP kopām).

Šādi projekti vairs nav neatkarīgi KIP, bet pārredzamības un skaidrības labad ar sākotnējo KIP numuru ir norādīti VII(C) pielikuma sarakstā kā **“Projekti, kas tagad ietilpst citos KIP”**.

4. Definīcija “KIP ar divkāršu apzīmējumu kā elektromaģistrāle”

“KIP ar divkāršu apzīmējumu kā elektromaģistrāle” ir KIP, kas pieder pie viena no prioritārajiem elektroenerģijas koridoriem un arī pie prioritārās tematiskās jomas “Elektromaģistrāles”.

B. SAVIENĪBAS KOPĪGU INTEREŠU PROJEKTU SARAKSTS

1. Prioritārais koridors “Jūras elektrotīkli ziemeļu jūrās” (“NSOG”)

Nr.	Definīcija
1.3.	Dānijas un Vācijas kopa, kurā ietilpst šādi KIP: 1.3.1. Starpsavienojums starp <i>Endrup</i> (DK) un <i>Klixbüll</i> (DE)
1.6.	Francijas un Īrijas starpsavienojums starp <i>La Martyre</i> (FR) un <i>Great Island</i> vai <i>Knockraha</i> (IE) (t. s. “Ķeltu starpsavienotājs”)
1.7.	Francijas un Apvienotās Karalistes starpsavienojumu kopa, kurā ietilpst viens vai vairāki šādi KIP: 1.7.1. Starpsavienojums starp <i>Cotentin</i> (FR) un <i>Exeter</i> (UK) apkaimi (t. s. “FAB”) 1.7.3. Starpsavienojums starp <i>Coquelles</i> (FR) un <i>Folkestone</i> (UK) (t. s. “ElecLink”) 1.7.5. Starpsavienojums starp <i>Dunkerque</i> (FR) apkaimi un <i>Kingsnorth</i> (UK) apkaimi (t. s. “Gridlink”)
1.8.	Vācijas un Norvēģijas starpsavienojums (t. s. “Nordlink”) 1.8.1. Starpsavienojums starp <i>Wilster</i> (DE) un <i>Tonstad</i> (NO)
1.9.	1.9.1. Īrijas un Apvienotās Karalistes starpsavienojums starp <i>Wexford</i> (IE) un <i>Pembroke</i> , Velsa (UK) (t. s. “Greenlink”)

▼ M6

Nr.	Definīcija
1.10.	Apvienotās Karalistes un Norvēģijas starpsavienojumu kopa, kurā ietilpst viens vai vairāki no šiem KIP: 1.10.1. Starpsavienojums starp <i>Blythe</i> (UK) un <i>Kvilldal</i> (NO) (t. s. “ <i>North Sea Link</i> ”) 1.10.2. Starpsavienojums starp <i>Peterhead</i> (UK) un <i>Simadalen</i> (NO) (t. s. “ <i>NorthConnect</i> ”)
1.12.	Elektroenerģijas uzglabāšanas objektu kopa Apvienotajā Karalistē; kopā ietilpst viens vai vairāki šādi KIP: 1.12.3. Saspiesta gaisa energoakumulācija jeb pneimoakumulācija, <i>Middlewich</i> (t. s. “ <i>CARES</i> ”) 1.12.4. Hidroakumulācijas elektrostacija, <i>Cruachan II</i>
1.14.	Starpsavienojums starp <i>Revsing</i> (DK) un <i>Bicker Fen</i> (UK) (t. s. “ <i>Viking Link</i> ”)
1.15.	Starpsavienojums starp <i>Antwerp</i> (BE) apkaimi un <i>Kemsley</i> (UK) apkaimi (t. s. “ <i>Nautilus</i> ”)
1.16.	Starpsavienojums starp Nīderlandi un Apvienoto Karalisti
1.17.	Saspiesta gaisa energoakumulācija jeb pneimoakumulācija, <i>Zuidwending</i> (NL)
1.18.	Jūras hidroakumulācijas elektrostacija Beļģijā (t. s. “ <i>iLand</i> ”)
1.19.	Viens vai vairāki mezgli Ziemeļjūrā ar starpsavienotājiem uz Ziemeļjūras piekrastes valstīm (Dānija, Vācija, Nīderlande) (t. s. “ <i>North Sea Wind Power Hub</i> ”)
1.20.	Starpsavienojums starp Vāciju un Apvienoto Karalisti (t. s. “ <i>NeuConnect</i> ”)

2. **Prioritārais koridors “Ziemeļu–dienvidu elektrotīklu starpsavienojumi Rietumeiropā” (“*NSI West Electricity*”)**

Nr.	Definīcija
2.4.	Starpsavienojums starp <i>Codrongianos</i> (IT), <i>Lucciana</i> (Korsika, FR) un <i>Suvereto</i> (IT) (t. s. “ <i>SACOI 3</i> ”)
2.7.	Francijas un Spānijas starpsavienojums starp <i>Aquitaine</i> (FR) un Basku zemi (ES) (t. s. “ <i>Biscay Gulf</i> ”)
2.9.	Iekšējā līnija starp <i>Osterath</i> un <i>Philippsburg</i> (DE), kas paredzēta jaudas palielināšanai pie rietumu robežām (t. s. “ <i>Ultranel</i> ”)
2.10.	Iekšējā līnija starp <i>Brunsbüttel–Wilster</i> un <i>Großgartach–Bergrheinfeld–West</i> (DE), kas paredzēta jaudas palielināšanai pie ziemeļu un dienvidu robežām (t. s. “ <i>Suedlink</i> ”)

▼ M6

Nr.	Definīcija
2.13.	Īrijas un Apvienotās Karalistes starpsavienojumu kopa, kurā ietilpst šādi KIP: 2.13.1. Starpsavienojums starp <i>Woodland</i> (IE) un <i>Turleenan</i> (UK) (t. s. “Ziemeļu–dienvidu starpsavienotājs”) 2.13.2. Starpsavienojums starp <i>Srananagh</i> (IE) un <i>Turleenan</i> (UK) (t. s. “RIDPT”)
2.14.	Starpsavienojums starp <i>Thusis/Sils</i> (CH) un <i>Verderio Inferiore</i> (IT) (t. s. “Greenconnector”)
2.16.	Iekšējo līniju kopa, kurā ietilpst šādi KIP: 2.16.1. Iekšējā līnija starp <i>Pedralva</i> un <i>Sobrado</i> (PT), agrāk saukta par <i>Pedralva</i> un <i>Alfena</i> (PT) 2.16.3. Iekšējā līnija starp <i>Vieira do Minho, Ribeira de Pena</i> un <i>Feira</i> (PT), agrāk saukta par <i>Frades B, Ribeira de Pena</i> un <i>Feira</i> (PT)
2.17.	Portugāles un Spānijas starpsavienojums starp <i>Beariz–Fontefría</i> (ES), <i>Fontefría</i> (ES)– <i>Ponte de Lima</i> (PT) (agrāk <i>Vila Fria/Viana do Castelo</i>) un <i>Ponte de Lima–Vila Nova de Famalicão</i> (PT) (agrāk <i>Vila do Conde</i>) (PT), ieskaitot apakšstacijas <i>Beariz</i> (ES), <i>Fontefría</i> (ES) un <i>Ponte de Lima</i> (PT)
2.18.	Hidroakumulācijas elektrostacijas jaudas palielināšana <i>Kaunertal</i> , Tirolē (AT)
2.23.	Iekšējās līnijas pie Beļģijas ziemeļu robežas starp <i>Zandvliet</i> un <i>Lillo-Liefkenshoek</i> (BE) un starp <i>Liefkenshoek</i> un <i>Mercator</i> , ieskaitot apakšstaciju <i>Lillo</i> (BE) (t. s. “BRABO II + IIF”)
2.27.	2.27.1. Starpsavienojums starp <i>Aragón</i> (ES) un Atlantijas Pireneju departamentu (FR) (t. s. “Pyrenean crossing 2”) 2.27.2. Starpsavienojums starp <i>Navarra</i> (ES) un <i>Landes</i> (FR) (t. s. “Pyrenean crossing 1”)
2.28.	2.28.2. Hidroakumulācijas elektrostacija <i>Navaleo</i> (ES) 2.28.3. Hidroakumulācijas elektrostacija <i>Girones</i> un <i>Raimats</i> (ES) 2.28.4. Hidroakumulācijas elektrostacija <i>Cúa</i> (ES)
2.29.	Hidroelektrostacija <i>Silvermines</i> (IE)
2.30.	Hidroakumulācijas elektrostacija <i>Riedl</i> (DE)

3. Prioritārais koridors “Ziemeļu–dienvidu elektrotīklu starpsavienojumi Austrumeiropas vidiēnē un dienvidos” (“NSI East Electricity”)

Nr.	Definīcija
3.1.	Austrijas un Vācijas kopa, kurā ietilpst šādi KIP: 3.1.1. Starpsavienojums starp <i>St. Peter</i> (AT) un <i>Isar</i> (DE) 3.1.2. Iekšējā līnija starp <i>St. Peter</i> un <i>Tauern</i> (AT) 3.1.4. Iekšējā līnija starp <i>Westtirol</i> un <i>Zell-Ziller</i> (AT)

▼ **M6**

Nr.	Definīcija
3.4.	Starpsavienojums starp <i>Wurmlach</i> (AT) un <i>Somplago</i> (IT)
3.7.	<p>Bulgārijas un Grieķijas kopa starp <i>Maritsa East 1</i> un <i>N. Santa</i> un nepieciešamā iekšējā pastiprināšana Bulgārijā, kur ietilpst šādi KIP:</p> <p>3.7.1. Starpsavienojums starp <i>Maritsa East 1</i> (BG) un <i>N. Santa</i> (EL)</p> <p>3.7.2. Iekšējā līnija starp <i>Maritsa East 1</i> un <i>Plovdiv</i> (BG)</p> <p>3.7.3. Iekšējā līnija starp <i>Maritsa East 1</i> un <i>Maritsa East 3</i> (BG)</p> <p>3.7.4. Iekšējā līnija starp <i>Maritsa East 1</i> un <i>Burgas</i> (BG)</p>
3.8.	<p>Bulgārijas un Rumānijas jaudas palielināšanas kopa (t. s. "Melnās jūras koridors"), kurā ietilpst šādi KIP:</p> <p>3.8.1. Iekšējā līnija starp <i>Dobrudja</i> un <i>Burgas</i> (BG)</p> <p>3.8.4. Iekšējā līnija starp <i>Cernavoda</i> un <i>Stalpu</i> (RO)</p> <p>3.8.5. Iekšējā līnija starp <i>Gutinas</i> un <i>Smardan</i> (RO)</p>
3.9.	3.9.1. Starpsavienojums starp <i>Žerjavenec</i> (HR)/ <i>Hévíz</i> (HU) un <i>Cirkovce</i> (SI)
3.10.	<p>Izraēlas, Kipras un Grieķijas kopa (t. s. "EUROASIA starpsavienotājs"), kurā ietilpst šādi KIP:</p> <p>3.10.1. Starpsavienojums starp <i>Hadera</i> (IL) un <i>Kofinou</i> (CY)</p> <p>3.10.2. Starpsavienojums starp <i>Kofinou</i> (CY) un <i>Korakia, Krēta</i> (EL)</p>
3.11.	<p>Iekšējo līniju kopa Čehijā, kurā ietilpst šādi KIP:</p> <p>3.11.1. Iekšējā līnija starp <i>Vernerov</i> un <i>Vitkov</i> (CZ)</p> <p>3.11.2. Iekšējā līnija starp <i>Vitkov</i> un <i>Prestice</i> (CZ)</p> <p>3.11.3. Iekšējā līnija starp <i>Prestice</i> un <i>Kocin</i> (CZ)</p> <p>3.11.4. Iekšējā līnija starp <i>Kocin</i> un <i>Mirovka</i> (CZ)</p> <p>3.11.5. Iekšējā līnija starp <i>Mirovka</i> un līniju <i>V413</i> (CZ)</p>
3.12.	Iekšējā līnija Vācijā starp <i>Wolmirstedt</i> un <i>Isarto</i> , paredzēta iekšējās ziemeļu–dienvidu pārvades jaudas palielināšanai (t. s. "SuedOstLink")
3.14.	<p>Iekšēji pastiprinājumi Polijā (daļa no kopas, kas ir t. s. "GerPol Power Bridge"), kur ietilpst šādi KIP:</p> <p>3.14.2. Iekšējā līnija starp <i>Krajnik</i> un <i>Baczyna</i> (PL)</p> <p>3.14.3. Iekšējā līnija starp <i>Mikulowa</i> un <i>Świebodzice</i> (PL)</p> <p>3.14.4. Iekšējā līnija starp <i>Baczyna</i> un <i>Plewiska</i> (PL)</p>

▼ **M6**

Nr.	Definīcija
3.16.	3.16.1. Ungārijas un Slovākijas starpsavienojums starp <i>Gabčíkovo</i> (SK), <i>Gönyű</i> (HU) un <i>Velký Ďur</i> (SK)
3.17.	Ungārijas un Slovākijas starpsavienojums starp <i>Sajóvánka</i> (HU) un <i>Rimavská Sobota</i> (SK)
3.21.	Starpsavienojums starp <i>Salgareda</i> (IT) un <i>Divača–Bericevo</i> reģionu (SI)
3.22.	Rumānijas un Serbijas kopa (t. s. “ <i>Mid Continental East Corridor</i> ”); kopā ietilpst šādi KIP: 3.22.1. Starpsavienojums starp <i>Resita</i> (RO) un <i>Pancevo</i> (RS) 3.22.2. Iekšējā līnija starp <i>Portile de Fier</i> un <i>Resita</i> (RO) 3.22.3. Iekšējā līnija starp <i>Resita</i> un <i>Timisoara/Sacalaz</i> (RO) 3.22.4. Iekšējā līnija starp <i>Arad</i> un <i>Timisoara/Sacalaz</i> (RO)
3.23.	Hidroakumulācijas elektrostacija, <i>Yadenitsa</i> (BG)
3.24	Hidroakumulācijas elektrostacija, <i>Amfilochia</i> (EL)
3.27.	Starpsavienojums starp Sicīliju (IT) un Tunisijas mezglu (TU) (t. s. “ <i>ELMED</i> ”)

4. **Prioritārais koridors “Baltijas enerģijas tirgus starpsavienojumu plāns” (“*BEMIP Electricity*”)**

Nr.	Definīcija
4.2.	Kopa “Igaunija un Latvija starp <i>Kilingi-Nõmme</i> un Rīgu” (t. s. “Trešais starpsavienojums”), kurā ietilpst šādi KIP: 4.2.1. Starpsavienojums starp <i>Kilingi-Nõmme</i> (EE) un Rīgas TEC2 apakšstaciju (LV) 4.2.2. Iekšējā līnija starp <i>Harku</i> un <i>Sindi</i> (EE) 4.2.3. Iekšējā līnija starp Rīgas TEC2 un Rīgas HES (LV)
4.4.	4.4.2. Iekšējā līnija starp <i>Ekhyddan</i> un <i>Nybro/Hemsjö</i> (SE)
4.5.	4.5.2. Iekšējā līnija starp <i>Stanisławów</i> un <i>Ostrolęka</i> (PL)
4.6.	Hidroakumulācijas elektrostacija Igaunijā
4.7.	Hidroakumulācijas elektrostacijas jaudas palielināšana <i>Kruonis</i> (LT)

▼ M6

Nr.	Definīcija
4.8.	Baltijas valstu elektroenerģijas pārvades sistēmas integrācija un sinhronizēšana ar Eiropas tīkliem; ietilpst šādi KIP: 4.8.1. Starpsavienojums starp Tartu (EE) un Valmieru (LV) 4.8.2. Iekšējā līnija starp <i>Balti</i> un Tartu (EE) 4.8.3. Starpsavienojums starp <i>Tsirguliina</i> (EE) un Valmieru (LV) 4.8.4. Iekšējā līnija starp Viru un <i>Tsirguliina</i> (EE) 4.8.7. Iekšējā līnija starp <i>Paide</i> un <i>Sindi</i> (EE) 4.8.8. Iekšējā līnija starp Viļņu un <i>Neris</i> (LT) 4.8.9. Citi infrastruktūras aspekti Baltijas valstu elektroenerģijas pārvades sistēmas sinhronizēšanā ar kontinentālās Eiropas tīkliem 4.8.10. Starpsavienojums starp Lietuvu un Poliju (t. s. “ <i>Harmony Link</i> ”) 4.8.11. <i>Alytus</i> (LT) apakšstacijas modernizācija 4.8.12. Rekonstrukcija Lietuvas ziemeļaustrumu daļā (LT) 4.8.13. Jauna 330kV <i>Mūša</i> apakšstacija (LT) 4.8.14. Iekšējā līnija starp <i>Bitenai</i> un <i>KHAE</i> (LT) 4.8.15. Jauna 330kV <i>Darbēnai</i> apakšstacija (LT) 4.8.16. Iekšējā līnija starp <i>Darbenai</i> un <i>Bitenai</i> (LT) 4.8.17. Iekšējā līnija starp <i>LE</i> un Viļņu (LT) 4.8.18. Iekšējā līnija starp <i>Dunowo</i> un <i>Żydowo Kierzkowo</i> (PL) 4.8.19. Iekšējā līnija starp <i>Pila Krzewina</i> un <i>Żydowo Kierzkowo</i> (PL) 4.8.20. Iekšējā līnija starp <i>Krajnik</i> un <i>Morzyczyn</i> (PL) 4.8.21. Iekšējā līnija starp <i>Morzyczyn-Dunowo-Słupsk-Żarnowiec</i> (PL) 4.8.22. Iekšējā līnija starp <i>Żarnowiec-Gdańsk/Gdańsk Przyjaźń-Gdańsk Blonia</i> (PL) 4.8.23. Sinhronas darbības kondensatori, kas nodrošina inerci, sprieguma stabilitāti, frekvences stabilitāti un īsslēguma jaudu Lietuvā, Latvijā un Igaunijā
4.10.	Somijas un Zviedrijas kopa (t. s. “Somijas–Zviedrijas trešais starpsavienojums”), ietilpst šādi KIP: 4.10.1. Ziemeļsomijas un Ziemeļzviedrijas starpsavienojums 4.10.2. Iekšējā līnija starp <i>Keminmaa</i> un <i>Pyhänselkä</i> (FI)

5. Prioritārais koridors “Ziemeļu–dienvidu gāzes starpsavienojumi Rietumeiropā” (“*NSI West Gas*”)

Nr.	Definīcija
5.3.	<i>Shannon LNG</i> terminālis un pievadcauruļvads (IE)
5.19.	Maltas savienošana ar Eiropas gāzes tīklu (cauruļvada starpsavienojums ar <i>Gela</i> Itālijā)

▼ M6

Nr.	Definīcija
5.21.	Infrastruktūras adaptēšana pārejai no zemas siltumspējas gāzes uz augstas siltumspējas gāzes izmantošanu (Francijā un Beļģijā)

6. Prioritārais koridors “Ziemeļu–dienvidu gāzes starpsavienojumi Austrumeiropas vidienē un dienvidos” (“NSI East Gas”)

Nr.	Definīcija
6.2.	Starpsavienojums starp Poliju, Slovākiju un Ungāriju un saistītie iekšējie pastiprinājumi; ietilpst šādi KIP: 6.2.1. Polijas un Slovākijas starpsavienojums 6.2.2. Ziemeļu un dienvidu gāzes koridors Austrumpolijā kā arī 6.2.13. Slovākijas un Ungārijas starpsavienotājaa pārvades jaudas attīstīšana un uzlabošana
6.5.	Kopa “Krk sašķidrinātas dabasgāzes terminālis, savienojošie cauruļvadi un cauruļvadi sūkņēšanai virzienā uz Ungāriju un vēl tālāk”, kurā ietilpst šādi KIP: 6.5.1. LNG termināļa ar jaudu līdz 2,6 miljardiem kubikmetru gadā attīstīšana Krk (HR) (I fāze un savienojošais cauruļvads Omišalj–Zlobin (HR)) 6.5.5. Horvātijas gāzes pārvades sistēmas 1. kompresorstacija
6.8.	Kopa infrastruktūras izveidei un uzlabošanai Balkānu gāzes mezgla vajadzībām, kurā ietilpst šādi KIP: 6.8.1. Grieķijas un Bulgārijas starpsavienojums (t. s. “IGB”) starp Komotini (EL) un Stara Zagora (BG), kā arī kompresorstacija Kipi (EL) 6.8.2. Bulgārijas pārvades sistēmas rekonstrukcija, modernizācija un paplašināšana 6.8.3. Gāzes starpsavienojums starp Bulgāriju un Serbiju (t. s. “IBS”) (6.10. punkts 3. KIP sarakstā)
6.9.	6.9.1. LNG terminālis Grieķijas ziemeļu daļā.
6.20.	Kopa “Gāzes uzglabāšanas jaudas palielināšana Eiropas dienvidaustrumu daļā”, kurā ietilpst viens vai vairāki šādi KIP: 6.20.2. Chiren pazemes gāzes krātuveju paplašināšana (BG) 6.20.3. Dienvidkavalas pazemes gāzes krātuves un uzskaites un regulēšanas stacija (EL), kā arī viens no šādiem KIP: 6.20.4. Depomures krātuve Rumānijā 6.20.6. Sarmasel pazemes gāzes krātuve Rumānijā

▼ M6

Nr.	Definīcija
6.23.	Ungārijas, Slovēnijas un Itālijas starpsavienojums (<i>Nagykanizsa</i> (HU) – <i>Tornyszentmiklós</i> (HU) – <i>Lendava</i> (SI) – <i>Kidričevo</i> (SI) – <i>Ajdovščina</i> (SI) – <i>Sempeter</i> (SI) – <i>Gorizia</i> (IT))
6.24.	<p>Kopa “Pakāpeniska jaudas palielināšana Bulgārijas–Rumānijas–Ungārijas–Austrijas divvirzienu pārvades koridorā” (t. s. “<i>ROHUAT/BRUA</i>”), kura paredzēta, lai Rumānijas un Ungārijas starpsavienojuma pirmajā projekta posmā varētu pārvadīt 1,75 miljardus kubikmetru gadā, bet otrajā –4,4 miljardus kubikmetru gadā, un kuras 2. fāzē ir ietverti jauni resursi no Melnās jūras:</p> <p>6.24.1. <i>ROHU (AT)/BRUA</i>– 1. fāze, kurā ietilpst:</p> <ul style="list-style-type: none"> — jaudas palielināšana pārvadei no <i>Podișor</i> uz <i>Recas</i> Rumānijā, ieskaitot jaunu cauruļvadu, uzskaites staciju un trīs jaunas kompresorstacijas <i>Podisor</i>, <i>Bibesti</i> un <i>Jupa</i> <p>6.24.4. <i>ROHU (AT)/BRUA</i>– 2. fāze, kurā ietilpst:</p> <ul style="list-style-type: none"> — <i>Városföld</i> kompresorstacija (HU) — pārvades jaudas palielināšana (no <i>Recas</i> Rumānijā uz <i>Horia</i> Ungārijas virzienā) līdz 4,4 miljardiem kubikmetru gadā un <i>Podisor</i>, <i>Bibesti</i> un <i>Jupa</i> kompresorstaciju paplašināšana — cauruļvads no Melnās jūras piekrastes uz <i>Podișor</i> (RO), kas paredzēts Melnās jūras gāzes izmantošanas sākšanai — reversā plūsma Rumānija–Ungārija: Ungārijas posms, 2. etapa kompresorstacija <i>Csanádpalota</i> (HU)
6.26.	<p>6.26.1. Kopa Horvātija–Slovēnija–Austrija <i>Rogatec</i>, kurā ietilpst:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Starpsavienojums Horvātija–Slovēnija (<i>Lučko–Zabok–Rogatec</i>) — <i>Kidričevo</i> kompresorstacija, modernizācijas 2. kārtā (SI) — Horvātijas gāzes pārvades sistēmas 2. un 3. kompresorstacija — <i>Gas Connect Austria</i> 2015/08: ievade/izvade <i>Murfeld</i> (AT) — Starpsavienojuma <i>Murfeld–Ceršak</i> modernizācija (AT-SI) — <i>Rogatec</i> starpsavienojuma modernizācija
6.27.	Gdaņskas <i>LNG</i> terminālis (PL)

7. Prioritārais koridors “Dienvīdus gāzes koridors” (“*SGC*”)

Nr.	Definīcija
7.1.	<p>KIP kopa “Integrēta, īpaša un mērogojama transporta infrastruktūra un ar to saistītais aprīkojums, kas paredzēti, lai no jauniem Kaspijas jūras reģiona avotiem caur Azerbaidžānu, Gruziju un Turciju uz ES tirgiem Grieķijā un Itālijā gadā transportētu vismaz 10 miljardus kubikmetru gāzes”; ietilpst viens vai vairāki šādi KIP:</p> <p>7.1.1. Gāzes cauruļvads no Turkmenistānas un Azerbaidžānas caur Gruziju un Turciju uz Eiropas Savienību (t. s. projektu “<i>Trans-Caspian Gas Pipeline</i>” (<i>TCP</i>) un “<i>Expansion of the South-Caucasus Pipeline</i>” (<i>SCP-(F)X</i>) apvienojums)</p>

▼ **M6**

Nr.	Definīcija
	7.1.3. Gāzes cauruļvads no Grieķijas caur Albāniju un pa Adrijas jūru uz Itāliju (t. s. “ <i>Trans-Adriatic Pipeline</i> ” (<i>TAP</i>)), ieskaitot uzskaites un regulēšanas staciju un kompresorstaciju <i>Nea Messimvria</i> , kā arī <i>TAP</i> starpsavienojums
7.3.	KIP kopa “Infrastruktūra gāzes piegādei no jaunapgūtiem Vidusjūras austrumdaļas gāzes rezervju avotiem”; ietilpst: 7.3.1. Cauruļvads no Vidusjūras austrumdaļas gāzes rezervēm caur Krētu uz Grieķijas kontinentālo daļu (t. s. “ <i>EastMed Pipeline</i> ”), ieskaitot uzskaites un regulēšanas staciju <i>Megalopoli</i> un atkarībā no tā šādi KIP: 7.3.3. Gāzes cauruļvads pa jūru no Grieķijas uz Itāliju (t. s. “ <i>Poseidon Pipeline</i> ”) 7.3.4. Iekšējās pārvades jaudu pastiprināšana Itālijā, tostarp dienvidu–ziemeļu iekšējās pārvades jaudu pastiprināšana (t. s. “ <i>Adriatica Line</i> ”) un iekšējās pārvades jaudu pastiprināšana Apūlijas reģionā (<i>Matagiola–Massafra</i> cauruļvads)
7.5.	Gāzes infrastruktūras attīstība Kīprā (t. s. “ <i>Cyprus Gas2EU</i> ”)

8. **Prioritārais koridors “Baltijas enerģētikas tirgus starpsavienojumu plāns attiecībā uz gāzi” (“*BEMIP Gas*”)**

Nr.	Definīcija
8.2.	Kopa “Infrastruktūras modernizācija Baltijas jūras reģiona austrumdaļā”; ietilpst šādi KIP: 8.2.1. Latvijas un Lietuvas starpsavienojuma uzlabošana 8.2.4. Inčukalna pazemes gāzes krātuves uzlabošana (LV)
8.3.	Iekšējo līniju kopa, kurā ietilpst šādi KIP: 8.3.1. Polijas un Dānijas <i>Nybro</i> starpsavienojuma pastiprināšana 8.3.2. Polijas un Dānijas starpsavienojums (t. s. “ <i>Baltic Pipe</i> ”)
8.5.	Polijas un Lietuvas starpsavienojums (t. s. “ <i>GIPL</i> ”)

9. **Prioritārais koridors “Naftas piegāžu savienojumi Austrumeiropas vidienē” (“*OSC*”)**

Nr.	Definīcija
9.1.	<i>Adamowo–Brody</i> cauruļvads: cauruļvads, kas a/s <i>Ukransnafta</i> apstrādes iekārtu <i>Brody</i> (Ukraina) savieno ar <i>Adamowo</i> uzglabāšanas iekārtu (Polija)

▼ **M6**

Nr.	Definīcija
9.2.	<i>Bratislava–Schwechat</i> cauruļvads: cauruļvads, kas <i>Schwechat</i> (Austrija) savieno ar Bratislavu (Slovākija)
9.4.	<i>Litvinov</i> (Čehija)– <i>Spergau</i> (Vācija) cauruļvads: projekts <i>Družba</i> jēlnaftas cauruļvada pagarināšanai līdz naftas pārstrādes rūpnīcai <i>TRM Spergau</i>
9.5.	Kopa “Pomerānijas cauruļvads” (Polija), kurā ietilpst šādi KIP: 9.5.1. Naftas termināļa būve Gdanskā (II fāze) 9.5.2. Pomerānijas cauruļvada paplašināšana: cauruļvada otrā līnija
9.6.	<i>TAL Plus</i> : jaudas palielināšana <i>TAL</i> cauruļvadam starp <i>Trieste</i> (Itālija) un <i>Ingolstadt</i> (Vācija)

10. **Prioritārā tematiskā joma “Viedo tīklu ieviešana”**

Nr.	Definīcija
10.3.	<i>SINCRO.GRID</i> (Slovēnija, Horvātija); inovatīva sinerģētisku, labi izstrādātu, uz tehnoloģijām balstītu risinājumu integrācija, kuras nolūks ir vienlaikus padarīt drošāku gan Slovēnijas, gan Horvātijas elektroenerģijas sistēmu ekspluatāciju
10.4.	<i>ACON</i> (Čehija, Slovākija); galvenais mērķis projektam <i>ACON</i> (<i>Again COnnected Networks</i>) ir veicināt Čehijas un Slovākijas elektroenerģijas tirgu integrāciju
10.6.	Viedrobežu iniciatīva (Francija, Vācija); viedrobežu iniciatīva starp Francijas un Vācijas izstrādātajām rīcībpolitikām radīs saikni, kas stratēģiski atbalstīs pilsētas un teritorijas enerģētiskās pārkārtošanās procesā un Eiropas tirgus integrāciju
10.7.	<i>Danube InGrid</i> (Ungārija, Slovākija) – projekts uzlabo elektrotīklu pārvaldības pārrobežu koordināciju, īpašu uzmanību vēršot uz datu vākšanas un apmaiņas viedināšanu
10.8.	Datu tilts (Igaunija, Latvija, Lietuva, Dānija, Somija, Francija) – tā mērķis ir izveidot kopēju Eiropas datu tilta platformu, panākt dažādu datu (viedo skaitītāju datu, tīkla darbības datu, tirgus datu) integrāciju, lai izstrādātu mērogojamus un replicējamus risinājumus izmantošanai Eiropas Savienībā
10.9.	Pārrobežu enerģētiskās elastības projekts (Igaunija, Somija) – tā mērķis ir atbalstīt AER integrāciju un palielināt energoapgādes drošību, sniedzot tādus pārrobežu pakalpojumus elastības nodrošināšanai Igaunijā, Somijā un Ålandu salās, kas izmanto decentralizēto ražošanu

▼ **M6****11. Prioritārā tematiskā joma “Elektromāģistrāles”**

To KIP saraksts, kam ir divkāršs apzīmējums kā elektromāģistrālei

Nr.	Definīcija
Prioritārais koridors “Jūras elektrotīkli ziemeļu jūrās” (“NSOG”)	
1.3.	Dānijas un Vācijas kopa, kurā ietilpst šādi KIP: 1.3.1. Starpsavienojums starp <i>Endrup</i> (DK) un <i>Klixbüll</i> (DE)
1.6.	Francijas un Īrijas starpsavienojums starp <i>La Martyre</i> (FR) un <i>Great Island</i> vai <i>Knockraha</i> (IE) (t. s. “Ķeltu starpsavienotājs”)
1.7.	Francijas un Apvienotās Karalistes starpsavienojumu kopa, kurā ietilpst viens vai vairāki šādi KIP: 1.7.1. Starpsavienojums starp <i>Cotentin</i> (FR) un <i>Exeter</i> (UK) apkaimi (t. s. “FAB”) 1.7.3. Starpsavienojums starp <i>Coquelles</i> (FR) un <i>Folkestone</i> (UK) (t. s. “ElecLink”) 1.7.5. Starpsavienojums starp <i>Dunkerque</i> (FR) apkaimi un <i>Kingsnorth</i> (UK) apkaimi (t. s. “Gridlink”)
1.8.	Vācijas un Norvēģijas starpsavienojums (t. s. “Nordlink”) 1.8.1. Starpsavienojums starp <i>Wilster</i> (DE) un <i>Tonstad</i> (NO)
1.10.	Apvienotās Karalistes un Norvēģijas starpsavienojumu kopa, kurā ietilpst viens vai vairāki no šiem KIP: 1.10.1. Starpsavienojums starp <i>Blythe</i> (UK) un <i>Kvilldal</i> (NO) (t. s. “North Sea Link”) 1.10.2. Starpsavienojums starp <i>Peterhead</i> (UK) un <i>Simadalen</i> (NO) (t. s. “NorthConnect”)
1.14.	Starpsavienojums starp <i>Revsing</i> (DK) un <i>Bicker Fen</i> (UK) (t. s. “Viking Link”)
1.15.	Starpsavienojums starp <i>Antwerp</i> (BE) apkaimi un <i>Kemsley</i> (UK) apkaimi (t. s. “Nautilus”)
1.16.	Starpsavienojums starp Nīderlandi un Apvienoto Karalisti
1.19.	Viens vai vairāki mezgli Ziemeļjūrā ar starpsavienojumiem starp Ziemeļjūras piekrastes valstīm (Dānija, Vācija, Nīderlande) (t. s. “North Sea Wind Power Hub”)
1.20.	Starpsavienojums starp Vāciju un Apvienoto Karalisti (t. s. “NeuConnect”)
Prioritārais koridors “Ziemeļu–dienvidu elektrotīklu starpsavienojumi Rietumeiropā” (“NSI West Electricity”)	
2.7.	Francijas un Spānijas starpsavienojums starp <i>Aquitaine</i> (FR) un Basku zemi (ES) (t. s. “Biscay Gulf”)

▼ M6

Nr.	Definīcija
2.9.	Iekšējā līnija starp <i>Osterath</i> un <i>Philippsburg</i> (DE), kas paredzēta jaudas palielināšanai pie rietumu robežām (t. s. “ <i>Ultranel</i> ”)
2.10.	Iekšējā līnija starp <i>Brunsbüttel–Wilster</i> un <i>Großgartach–Bergrheinfeld-West</i> (DE), kas paredzēta jaudas palielināšanai pie ziemeļu un dienvidu robežām (t. s. “ <i>Suedlink</i> ”)
2.13.	Īrijas un Apvienotās Karalistes starpsavienojumu kopa, kurā ietilpst šādi KIP: 2.13.1. Starpsavienojums starp <i>Woodland</i> (IE) un <i>Turleenan</i> (UK) 2.13.2. Starpsavienojums starp <i>Srananagh</i> (IE) un <i>Turleenan</i> (UK)

Prioritārais koridors “Ziemeļu–dienvidu elektrotīklu starpsavienojumi Austrum-eiropas vidienē un dienvidos” (“*NSI East Electricity*”)

3.10.	Izraēlas, Kipras un Grieķijas kopa (t. s. “ <i>EUROASIA</i> starpsavienotājs”), kurā ietilpst šādi KIP: 3.10.1. Starpsavienojums starp <i>Hadera</i> (IL) un <i>Kofinou</i> (CY) 3.10.2. Starpsavienojums starp <i>Kofinou</i> (CY) un <i>Korakia</i> , Krēta (EL)
3.12.	Iekšējā līnija Vācijā starp <i>Wolmirstedt</i> un <i>Isar</i> , paredzēta iekšējās ziemeļu–dienvidu pārvades jaudas palielināšanai (t. s. “ <i>SuedOstLink</i> ”)

12. Oglekļa dioksīda pārrobežu tīkls

Nr.	Definīcija
12.2.	Projekts “ <i>CO₂ Sapling</i> ” ir daļa no transporta infrastruktūras projekta “ <i>Acorn full chain CCS</i> ” (Apvienotā Karaliste, turpmākie posmi Nīderlandē, Norvēģijā)
12.3.	Projekta “ <i>CO₂ TransPorts</i> ” mērķis ir izveidot infrastruktūru, lai sekmētu plaša mēroga CO ₂ uztveršanu, transportu un uzglabāšanu no Roterdamas, Antverpenes un <i>North Sea Port</i>
12.4.	Projekts “ <i>Northern lights</i> ” – komerciāls CO ₂ pārrobežu transporta savienojumu projekts, kurā apvienotas vairākas Eiropas iniciatīvas oglekļa uztveršanas jomā (Apvienotā Karaliste, Īrija, Beļģija, Nīderlande, Francija, Zviedrija), un uztvertā oglekļa transportēšana ar kuģi uz uzglabāšanas vietu Norvēģijas kontinentālajā šelfā
12.5.	Projekts “ <i>Athos</i> ” paredz izveidot infrastruktūru CO ₂ transportēšanai no rūpnieciskajiem apgabaliem Nīderlandē, un tajā var piedalīties arī citi, piemēram, Īrija un Vācija, ar papildu CO ₂ apjomu; galvenā ideja ir izveidot brīvi pieejamu lielu apjomu transportēšanas struktūru, kas būtu savstarpēji izmantojama pārrobežu līmenī

▼ **M6**

Nr.	Definīcija
12.6.	Projekta “ <i>Ervia Cork</i> ” mērķis ir pārorientēt esošos sauszemes un atkrastes dabasgāzes cauruļvadus un izbūvēt jaunu īpaši CO ₂ cauruļvadu, lai uztverto CO ₂ varētu transportēt no smagās rūpniecības CCUS un kombinētā cikla gāzturbīnām uz uzglabāšanas objektu.

C. SARAKSTI “PROJEKTI, KO PAR KIP VAIRS NEUZSKATA” UN “PROJEKTI, KAS OTRAJĀ UN/VAI TREŠAJĀ KIP SARAKSTĀ KĻUVUŠI PAR DAĻU NO CITIEM KIP”

1. Prioritārais koridors “Jūras elektrotīkli ziemeļu jūrās” (“NSOG”)

To projektu KIP numuri, ko tagad par KIP vairs neuzskata
1.1.1.
1.1.2.
1.1.3.
1.2.
1.3.2.
1.4.
1.5.
1.7.4.
1.8.2.
1.9.2.
1.9.3.
1.9.4.
1.9.5.
1.9.6.
1.11.1.
1.11.2.
1.11.3.
1.11.4.
1.12.1.
1.12.2.
1.12.5.

▼ M6**2. Prioritārais koridors “Ziemeļu–dienvidu elektrotīklu starpsavienojumi Rietumeiropā” (“NSI West Electricity”)**

To projektu KIP numuri, ko tagad par KIP vairs neuzskata

2.2.1.

2.2.2.

2.2.3.

2.2.4.

2.3.1.

2.3.2.

2.5.1.

2.5.2.

2.6.

2.8.

2.11.1.

2.11.2.

2.11.3.

2.12.

2.15.1.

2.15.2.

2.15.3.

2.15.4.

2.16.2.

2.19.

2.20.

2.21.

2.22.

2.24.

2.25.1.

2.25.2.

2.26.

2.28.1.

▼ **M6**

Projektī, kas otrajā un/vai trešajā KIP sarakstā kļuvuši par daļu no citiem KIP	
Projekta sākotnējais KIP numurs	Tā KIP numurs, kurā projekts ir iekļauts
2.1.	3.1.4.

3. Prioritārais koridors “Ziemeļu–dienvidu elektrotīklu starpsavienojumi Austrumeiropas vidienē un dienvidos” (“NSI East Electricity”)

To projektu KIP numuri, ko tagad par KIP vairs neuzskata
3.1.3.
3.2.1.
3.2.2.
3.2.3.
3.3.
3.5.1.
3.5.2.
3.6.1.
3.6.2.
3.8.2.
3.8.3.
3.8.6.
3.9.2.
3.9.3.
3.9.4.
3.10.3.
3.13.
3.14.1.
3.15.1.
3.15.2.
3.16.2.
3.16.3.
3.18.1.
3.18.2.
3.19.2.
3.19.3.
3.20.1.
3.20.2.
3.22.5.
3.25.
3.26.

▼ **M6**

Projekti, kas otrajā un/vai trešajā KIP sarakstā kļuvuši par daļu no citiem KIP	
Projekta sākotnējais KIP numurs	Tā KIP numurs, kurā projekts ir iekļauts
3.19.1.	3.22.5.

4. Prioritārais koridors “Baltijas enerģijas tirgus starpsavienojumu plāns” (“BEMIP Electricity”)

To projektu KIP numuri, ko tagad par KIP vairs neuzskata	
4.1.	
4.4.1.	
4.5.1.	
4.5.3.	
4.5.4.	
4.5.5.	
4.8.5.	
4.8.6.	

Projekti, kas otrajā un/vai trešajā KIP sarakstā kļuvuši par daļu no citiem KIP	
Projekta sākotnējais KIP numurs	Tā KIP numurs, kurā projekts ir iekļauts
4.3.	4.8.9.
4.9.	4.8.9.

5. Prioritārais koridors “Ziemeļu–dienvidu gāzes starpsavienojumi Rietumeiropā” (“NSI West Gas”)

To projektu KIP numuri, ko tagad par KIP vairs neuzskata	
5.1.1.	
5.1.2.	
5.1.3.	
5.2.	
5.4.1.	
5.4.2.	
5.5.1.	
5.5.2.	

▼ **M6**

To projektu KIP numuri, ko tagad par KIP vairs neuzskata

5.6.

5.7.1.

5.7.2.

5.9.

5.10.

5.11.

5.12.

5.13.

5.14.

5.15.1.

5.15.2.

5.15.3.

5.15.4.

5.15.5.

5.16.

5.17.1.

5.17.2.

5.18.

5.20.

Projektī, kas otrajā un/vai trešajā KIP sarakstā kļuvuši par daļu no citiem KIP

Projekta sākotnējais KIP numurs	Tā KIP numurs, kurā projekts ir iekļauts
5.8.1.	5.5.2.
5.8.2.	5.5.2.

6. Prioritārais koridors “Ziemeļu–dienvidu gāzes starpsavienojumi Austrumeiropas vidienē un dienvidos” (“NSI East Gas”)

To projektu KIP numuri, ko tagad par KIP vairs neuzskata

6.2.10.

6.2.11.

6.2.12.

6.2.14.

▼ **M6**

To projektu KIP numuri, ko tagad par KIP vairs neuzskata

6.3.

6.4.

6.5.3.

6.5.4.

6.5.6.

6.7.

6.8.3.

6.9.2.

6.9.3.

6.11.

6.12.

6.16.

6.17.

6.19.

6.20.1.

6.20.5.

6.21.

6.22.1.

6.22.2.

6.24.1.

Svītrotie ieraksti: reversā plūsma Rumānija–Ungārija: Ungārijas posms, 1. etapa kompresorstacija *Csanádpalota*

Izņemtie projekti: *GCA Mosonmagyaróvár* kompresorstacija (izbūve Austrijas pusē)

6.24.4.

Izņemtie projekti: cauruļvads *Ercsi–Százhalombatta* (HU)

Izņemtie projekti: reversā plūsma Rumānija–Ungārija: Ungārijas posms, 1. etapa kompresorstacija *Csanádpalota*

6.24.10.

6.25.1.

6.25.2.

6.25.4.

▼ **M6**

Projektī, kas otrajā un/vai trešajā KIP sarakstā kļuvuši par daļu no citiem KIP	
Projekta sākotnējais KIP numurs	Tā KIP numurs, kurā projekts ir iekļauts
6.1.1.	6.2.10.
6.1.2.	6.2.11.
6.1.3.	6.2.11.
6.1.4.	6.2.11.
6.1.5.	6.2.11.
6.1.6.	6.2.11.
6.1.7.	6.2.11.
6.1.8.	6.2.2.
6.1.9.	6.2.11.
6.1.10.	6.2.2.
6.1.11.	6.2.2.
6.1.12.	6.2.12.
6.2.3.	6.2.2.
6.2.4.	6.2.2.
6.2.5.	6.2.2.
6.2.6.	6.2.2.
6.2.7.	6.2.2.
6.2.8.	6.2.2.
6.2.9.	6.2.2.
6.5.2.	6.5.6.
6.6.	6.26.1.
6.8.4.	6.25.4.
6.13.1.	6.24.4.
6.13.2.	6.24.4.
6.13.3.	6.24.4.
6.14.	6.24.1.
6.15.1.	6.24.10.
6.15.2.	6.24.10.

▼ **M6**

Projekti, kas otrajā un/vai trešajā KIP sarakstā kļuvuši par daļu no citiem KIP	
Projekta sākotnējais KIP numurs	Tā KIP numurs, kurā projekts ir iekļauts
6.18.	7.3.4.
6.24.2.	6.24.1.
6.24.3.	6.24.1.
6.24.5.	6.24.4.
6.24.6.	6.24.4.
6.24.7.	6.24.4.
6.24.8.	6.24.4.
6.24.9.	6.24.4.
6.25.3.	6.24.10.
6.26.2.	6.26.1.
6.26.3.	6.26.1.
6.26.4.	6.26.1.
6.26.5.	6.26.1.
6.26.6.	6.26.1.

7. **Prioritārais koridors “Dienvidu gāzes koridors” (“SGC”)**

To projektu KIP numuri, ko tagad par KIP vairs neuzskata
7.1.1.
Izņemtie projekti: “ <i>Trans Anatolian Pipeline</i> ”
7.1.2.
7.1.5.
7.1.7.
7.2.1.
7.2.2.
7.2.3.
7.4.1.
7.4.2.

▼ **M6**

Projektī, kas otrajā un/vai trešajā KIP sarakstā kļuvuši par daļu no citiem KIP	
Projekta sākotnējais KIP numurs	Tā KIP numurs, kurā projekts ir iekļauts
7.1.6.	7.1.3.
7.1.4.	7.3.3.
7.3.2.	7.5.

8. Prioritārais koridors “Baltijas enerģētikas tirgus starpsavienojumi attiecībā uz gāzi” (“BEMIP Gas”)

To projektu KIP numuri, ko tagad par KIP vairs neuzskata
8.1.1.
8.1.2.1.
8.1.2.2.
8.1.2.3.
8.1.2.4.
8.2.2.
8.2.3.
8.4.
8.6.
8.7.
8.8.

9. Prioritārais koridors “Naftas piegāžu savienojumi Austrumeiropas vidienē” (“OSC”)

To projektu KIP numuri, ko tagad par KIP vairs neuzskata
9.3.

10. Prioritārā tematiskā joma “Viedo tīklu ieviešana”

To projektu KIP numuri, ko tagad par KIP vairs neuzskata
10.1.
10.2.
10.5.

▼ M6**11. Prioritārā tematiskā joma “Elektromāģistrāles”**

To projektu KIP numuri, ko tagad par KIP vairs neuzskata
1.5.
1.7.4.
2.2.
2.4.
2.5.1.
3.1.3.
4.1.

12. Prioritārā tematiskā joma “Oglekļa dioksīda pārrobežu tīkls”

To projektu KIP numuri, ko tagad par KIP vairs neuzskata
12.1.

▼B**Eiropas Komisijas paziņojums attiecībā uz kopējas ieinteresētības projektu atbilstību ES finansālajam atbalstam saistībā ar Eiropas energoinfrastruktūrām (Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 347/2013 ⁽¹⁾ V nodaļa)**

Komisija uzsver, ka tā par svarīgu uzskata to, lai no ES un valsts avotiem sniegtais atbalsts aptvertu arī par darbiem paredzētās dotācijas nolūkā īstenot kopējas ieinteresētības projektus, ar ko tiek uzlabota energoapgādes avotu, maršrutu un partneru dažādības nodrošināšana. Komisija patur sev tiesības nākt klajā ar šādi orientētiem priekšlikumiem, pamatojoties uz pieredzi, kas gūta, uzraugot kopējas ieinteresētības projektu īstenošanu, saistībā ar ziņojumu, kas paredzēts regulas, ar ko izveido Eiropas energoinfrastruktūras pamatnostādnes, 17. pantā.

⁽¹⁾ Skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 39. lpp.